

PRIMJENA IZVANREDNIH PRAVNIH LIJEKOVA U UPRAVNOM POSTUPKU

Čolić, Anđelka

Undergraduate thesis / Završni rad

2021

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **Polytechnic in Pozega / Veleučilište u Požegi**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:112:316201>

Rights / Prava: [In copyright](#) / [Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-06-26**

VELEUČILIŠTE U POŽEGI
STUDIA SUPERIORA POSEGANA

Repository / Repozitorij:

[Repository of Polytechnic in Pozega - Polytechnic in Pozega Graduate Thesis Repository](#)

zir.nsk.hr

DIGITALNI AKADEMSKI ARHIVI I REPOZITORIJ

VELEUČILIŠTE U POŽEGI

Andelka Čolić, 0269080380

PRIMJENA IZVANREDNIH PRAVNIH LIJEKOVA U UPRAVNOM POSTUPANJU

ZAVRŠNI RAD

Požega, 2021. godine

VELEUČILIŠTE U POŽEGI

DRUŠTVENI ODJEL

PREDDIPLOMSKI STRUČNI STUDIJ UPRAVNI STUDIJ

**PRIMJENA IZVANREDNIH PRAVNIH LIJEKOVA U
UPRAVNOM POSTUPANJU**

ZAVRŠNI RAD

IZ KOLEGIJA UPRAVNO POSTUPOVNO PRAVO I

MENTOR: dr.sc. Marijeta Vitez Pandžić

STUDENT: Anđelka Čolić

JMBAG studenta: 0269080380

Požega, 2021. godine

SADRŽAJ

1. UVOD	1
2. PRAVNI LIJEKOVI-OPĆENITO	3
3. IZVANREDNI PRAVNI LIJEKOVI-POJAM	5
4. IZVANREDNI PRAVNI LIJEKOVI.....	9
4.1. Obnova postupka	9
4.1.1. Prijedlog za obnovu postupka	12
4.1.2. Pokretanje obnove postupka	12
4.1.3. Rješenje o obnovi postupka	15
4.2. Oglašavanje rješenja ništavim	16
4.3. Poništavanje i ukidanje rješenja	18
4.3.1. Poništavanje i ukidanje nezakonitog rješenja.....	19
4.3.2. Ukidanje zakonitog rješenja kojim je stranka stekla neko pravo	20
5. ZAKLJUČAK	22
6. POPIS LITERATURE	24
7. PRILOZI.....	26

SAŽETAK

Tema ovog završnog rada je Primjena izvanrednih pravnih lijekova u upravnom postupanju. U ovom radu želi se prikazati važnost izvanrednih pravnih lijekova koje stranke mogu izjaviti u slučajevima kada više ne mogu izjaviti žalbu na rješenje ili pokrenuti upravni spor. Izvanredni pravni lijekovi u upravnom postupanju su: obnova postupka, zatim oglašavanje rješenja ništavim i poništavanje i ukidanje rješenja.

Ključne riječi: pravni lijek, upravni postupak, stranke, rješenje.

SUMMARY

The topic of the final paper is the Application of extraordinary legal remedies in administrative proceedings. This paper wants to present the importance of extraordinary legal remedies that the parties can file in cases when they cannot file an appeal on decision or administrative litigation. Extraordinary legal remedies in administrative proceedings are: retrials, then advertising the decision null and void and the annulment and revocation of the decision.

Keywords: legal remedie, administrative proceeding, parties, decision.

1. UVOD

Tema ovog završnog rada je Primjena izvanrednih pravnih lijekova u upravnom postupanju. Izvanredni pravni lijekovi imaju iznimnu važnost za stranku koja sudjeluje u upravnom postupku. Nakon donošenja pravomoćnih odluka javnopravnih tijela i onih odluka protiv kojih nije moguće izjaviti žalbu ili prigovor, dakle bilo kojeg drugog redovnog pravnog lijeka, stranka može putem izvanrednih pravnih lijekova ostvarivati i zaštititi svoja prava i interese. Izvanredni pravni lijekovi koji su navedeni u ovom završnom radu su: obnova postupka, zatim oglašavanje rješenja ništavim te poništavanje i ukidanje rješenja.

Rad se sastoji od pet poglavlja. Na sljedećim stranicama završnog rada najprije će biti riječi o pravnim lijekovima općenito, dakle definirati će se pravni lijekovi i navesti vrste, posebno podjela na redovne pravne lijekove, odnosno, staviti će se naglasak posebno na žalbu i prigovor. Navesti će se definicija žalbe, zatim kada se ona podnosi i u kojemu roku. Nakon žalbe će biti riječi o prigovoru te će se navesti razlozi iz kojih se može podnijeti.

U trećem poglavlju završnog rada će se definirati sam pojam izvanrednih pravnih lijekova koji će služiti kao uvertira kako bi se lakše i jednostavnije pojasnile vrste izvanrednih pravnih lijekova. Potom će se objasniti i čemu oni služe, ali i na koji način i iz kojih razloga ih stranke mogu upotrebljavati prilikom upravnog postupanja.

Četvrto poglavlje završnog rada obuhvaća podjelu izvanrednih pravnih lijekova od kojih se prvo spominje obnova postupka koja se pokreće na prijedlog, odnosno zahtjev stranke, ali i po službenoj dužnosti. Za obnovu postupka trebaju postojati valjani razlozi. Ti razlozi te razlozi za oglašavanje rješenja ništavim i poništavanje i ukidanje rješenja su propisani u Zakonu o općem upravnom postupku (NN 47/09) (dalje ZUP). Obnova postupka je izrazito kompleksan izvanredni pravni lijek jer obuhvaća određene radnje koje stranka treba poduzeti protiv rješenja koja donose javnopravna tijela. Kao prvo, prijedlog za obnovu postupka, stranka predaje tijelu koje je rješenje donijelo. Zatim se pokreće obnova postupka i to samo ako su ispunjeni svi formalni uvjeti za pokretanje obnove postupka u prijedlogu koji je prethodno podnijela stranka nadležnom tijelu koje je donijelo rješenje. I u konačnici zadnja radnja je rješenje o obnovi postupka u kojemu prethodno doneseno rješenje nadležno tijelo može ostaviti na snazi ili zamijeniti novim rješenjem, a prijašnje rješenje ukinuti ili poništiti. Ovdje će se navesti i praktični primjeri kojima će biti objašnjeni pojedini slučajevi vezani za primjenu ovoga izvanrednog pravnog lijeka. Nakon obnove postupka biti će riječi o oglašavanju rješenja ništavim kao još jednom izvanrednom pravnom lijeku, koji se kao i kod prethodnog pravnog lijeka može pokrenuti na prijedlog stranke, ali i po službenoj dužnosti, dakako ako za to postoje

valjani razlozi. Oglašavanje rješenja ništavim predstavlja ujedno i najstrože postupanje od strane javnopravnog tijela zato što se donošenjem takvih rješenja kojima se ukida prethodno rješenje smatra da takvo rješenje nikada nije niti doneseno, dakle nikada nije ni postojalo. Za to moraju postojati valjani razlozi koji su propisani ZUP-om te će se i oni navesti u radu. Također će i ovaj izvanredni pravni lijek biti potkrijepljen praktičnim primjerom. Kao posljednji izvanredni pravni lijek navesti će se poništavanje i ukidanje rješenja koje isto kao i u prethodna dva izvanredna pravna lijeka nadležno tijelo donosi na prijedlog stranke i po službenoj dužnosti, ali i na prijedlog ovlaštenog državnog tijela. Ovdje se radi o poništavanju i ukidanju nezakonitog rješenja te o ukidanju zakonitog rješenja kojim stranka stječe neko pravo. I ovdje će izvanredni pravni lijek biti potkrijepljen praktičnim primjerom za svaki pojedini slučaj, odnosno za poništavanje i ukidanje zakonitog rješenja, te ukidanje zakonitog rješenja kojim stranka stječe neko pravo. Kao i u prethodna dva pravna lijeka valjani razlozi za poništavanje i ukidanje rješenja su propisani su ZUP-om (NN 47/09).

Peto poglavlje ovoga završnog rada je ujedno i njegov posljednji dio, a to je zaključak. U zaključku će biti navedeno sve o čemu je pisano u ovom završnom radu pod nazivom Primjena izvanrednih pravnih lijekova u upravnom postupanju, te će se navesti cjelokupni dojam vezan za ovu tematiku, odnosno samu primjenu pravnih lijekova kao i njihovo značenje za stranke.

2. PRAVNI LIJEKOVI-OPĆENITO

„Pravni lijekovi su izjave volje kojom ovlaštenik od nadležnog tijela višeg stupnja traži ispitivanje zakonitosti akta koje je donijelo niže tijelo.“ (Leksikografski zavod Miroslav Krleža, URL, [pristup: 15.1.2021.]). Odnosno pravni lijekovi se mogu definirati i kao „postupovne radnje stranke ili koje druge ovlaštene osobe-koja ne mora nužno sudionikom u odnosnom postupku biti, s kojom od nadležnog tijela traže da se poništi, dokine ili preinači odluka drugog nadležnog tijela-donositelja upravnog akta, za koju tvrdi da je po njega s razloga svoje nepravilnosti ili nezakonitosti nepovoljna, s traženjem da se pobijanu odluku nadomjesti sa drugom kakvom.“ (Babac, 1998:117). „Hrvatski Zakon o općem upravnom postupku iz 2009. propisuje da je stranka u upravnom postupku fizička ili pravna osoba na zahtjev koje je pokrenut postupak (tzv. aktivna stranka), protiv koje se vodi postupak (tzv. pasivna stranka) ili koja radi zaštite svojih prava ili pravnih interesa ima pravo sudjelovati u postupku (tzv. nuzgredna stranka ili umješlač).“ (Ljubanović i Petrović, 2015:127). Pravni lijekovi od velike su važnosti za stranke u upravnom postupku jer omogućavaju strankama da pomoću njih ostvaruju svoja prava koja su im uskraćena prilikom donošenja odluka upravnih tijela. „S drugim riječima, izjavljujući pravni lijek, ovlaštena osoba napada postupanje donositelja odluke s motrišta nadležnosti, dakle njegove ovlasti i dužnosti, da to čini (*error in competentia*), zatim s motrišta provođenja samog upravnog postupka (*error in procedendo*), poglavito s obzirom na utvrđivanje smjerodavnoga činjeničnog stanja te s motrišta primjene propisa koji se na odnosni upravni slučaj odnose (*error in administrando (iudicando)*).“ (Babac, 2004:896).

S obzirom da je stari Zakon o općem upravnom postupku (NN 53/91 i 103/96) mijenjan, a novi ZUP je stupio na snagu 1. siječnja 2010. godine i objavljen je u „Narodnim novinama“ broj: 47/09 „zakonodavac je želio opći upravni postupak pojednostaviti te ga lišiti svih nepotrebnih postupovnih odredbi, što je rezultiralo bitno manjim opsegom ZUP-a u odnosu na dotadašnji (stotinjak članaka manje).“ (Barišić, 2016:1). S obzirom na tu novinu koja je donesena i broj pravnih lijekova u novom Zakonu znatno je smanjen.

Pravni lijekovi se svrstavaju u dvije skupine: redovne i izvanredne. Redovni pravni lijekovi su žalba i prigovor, a izvanredni pravni lijekovi su: obnova postupka, oglašavanje rješenja ništavim i poništavanje i ukidanje rješenja.

S obzirom na novine koje je donio novi ZUP „jedini redoviti pravni lijek protiv odluke o upravnoj stvari i dalje je žalba koja je dopuštena protiv svakog prvostupanjskog rješenja, izuzev u zakonom isključenim slučajevima“. (Đerđa i Pičuljan, 2009). Žalba se donosi protiv onih

odluka, odnosno rješenja, koja nisu konačna u upravnom postupku. Žalbom stranka pred drugostupanjskim javnopravnim tijelom može osporavati zakonitost i pravilnost donesenog rješenja od strane prvostupanjskog tijela. (Britvić Vetma i Pičuljan, 2016). Iz svega navedenog žalba se može definirati kao „redoviti pravni lijek s kojim se prije svega stranci, a zatim, i drugim ovlaštenim osobama, daje mogućnost da pred drugostupanjskim tijelom pokrenu pitanje zakonitosti i pravilnosti drugostupanjskog rješenja, kao i postupka koji je donošenju rješenja prethodio, i s tim zaštite svoja prava i interese što ih se s takvim rješenjem moglo povrijediti.“ (Babac, 1998:118).

„Žalba se izjavljuje u roku od petnaest dana od dana dostave rješenja osim ako nije propisan kakav duži rok.“ (Mpu.gov.hr, URL, [pristup: 15.3.2020.]).

No pored žalbe se kao redovni pravni lijek u novom ZUP-u spominje i prigovor. „Prigovorom neka osoba ima mogućnost zaštiti svoja prava u brojnim slučajevima postupanja javnopravnog tijela u kojima se ne donosi rješenje.“ (Đerđa, 2010:273). Prigovor je moguće izjaviti samo u onim slučajevima koji su propisani zakonom, a postoje razlike vezane za podnošenje prigovora. Prigovor se može podnijeti u slučaju postupanja javnopravnog tijela u postupku koji se ne smatra upravnim, zatim u slučaju kada je izjavljen zbog postupanja pružatelja javne usluge koja se obavlja kao javna služba, ovdje se prigovor podnosi tijelu koje obavlja nadzor nad pružateljem javne usluge i u slučaju kada nisu izvršene obveze koje se nalaze u upravnom ugovoru i ovdje se prigovor upućuje tijelu koje obavlja nadzor nad radom tijela s kojim je stranka sklopila ugovor. U Zakonu je navedeno da se prigovor izjavljuje čelniku javnopravnog tijela prilikom postupanja; a čelnik tog javnopravnog tijela dužan je odlučiti o prigovoru u roku od osam dana od dana podnošenja prigovora. Čelnik tijela, nakon što odluči o prigovoru donosi rješenje.

„Odredbe o obliku, sadržaju i predaji žalbe na odgovarajući se način primjenjuju i na prigovor.“ (ZUP, NN 47/09, čl. 122. st. 2.).

Protiv rješenja prvostupanjskog tijela koje je odlučivalo o prigovoru se može izjaviti žalba, a protiv rješenja drugostupanjskog tijela se može pokrenuti upravni spor.

3. IZVANREDNI PRAVNI LIJEKOVI-POJAM

Osim žalbe kao redovnog pravnog lijeka stranke se mogu koristiti i izvanrednim pravnim lijekovima protiv rješenja koja donose nadležna tijela u upravnom postupku. „S motrišta osiguranja zakonitosti upravnog rješavanja, zakonitosti kao utjelovljenja legitimiteta djelovanja što ih poduzimlju javnopravna tijela (tijela državne uprave i pravne osobe s javnim ovlastima), ne može smatrati samo dostatnim mogućnost i dopustivost izjavljivanja redovitih pravnih lijekova (žalba protiv rješenja i žalba protiv zaključka).“ (Babac, 2004:906). Prilikom donošenja novog Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09) broj izvanrednih pravnih lijekova se svodi na samo tri: obnova postupka, oglašavanje rješenja ništavim te poništavanje i ukidanje rješenja. „Broj pravnih lijekova znatno je smanjen, no ujedno je proširen krug upravnih djelatnosti koje su ovim lijekovima pokrivene, a Hrvatska je sasvim sigurno bila jedna od zemalja s najvećim brojem pravnih lijekova u upravnom postupku uopće.“ (Đerđa, 2009:282).

Prije donošenja novog ZUP-a stari Zakon o općem upravnom postupku (NN 53/91 i 103/96) je propisivao sedam izvanrednih, "osebujnih" pravnih lijekova, a to su: obnova postupka, zahtjev za zaštitu zakonitosti, poništavanje i ukidanje po pravu nadzora, mijenjanje i poništavanje rješenja u vezi s upravnim sporom, ukidanje i mijenjanje pravomoćnog rješenja uz pristanak ili na zahtjev stranke, izvanredno ukidanje rješenja i proglašavanje rješenja ništavim. (Zakon o općem upravnom postupku, NN 53/91 i 103/96, čl. 261., 262., 263., 264., 265., 266., 267., 268.).

Prema Borkoviću (1997) neprihvatljivo bi bilo da institut pravomoćnosti i konačnosti isključi bilo kakvu mogućnost zahvata u takve akte te time opravda bilo kakav oblik pogrešaka koje su u tim aktima sadržane. Isto tako Borković (1997) smatra da pravni poredak mora naći način da intervenira i u takvim slučajevima i omogući zahvat u konačne i pravomoćne akte, odnosno kada se protiv njih više ne može izjaviti žalba u upravnom postupku niti tužba u upravnom sporu, a to se može postići izvanrednim pravnim sredstvima.

Babac pak navodi: „s takvih razloga, mogućnost izjavljivanja izvanrednih pravnih lijekova znači dopušteno, ali i pravno strogo uređeno zadiranje u konačne i pravomoćne upravne akte, s tim što se s razlozima iz kojih je takve pravne lijekove dopušteno izjavljivati, a i granice ispitivanja napadnutih odlučanja, nastoji obuhvatiti samo one najteže povrede pravnog poretka, povrede koje su tijekom donošenja upravnog akta i u njemu samom iskrse.“ (Babac, 1997:906).

„Karakteristično je za naš ZUP da predviđa široku ljestvicu izvanrednih upravnih sredstava koja se mogu, pod uvjetima utvrđenim zakonom, koristiti kao specifična pravna sredstva protiv upravnih akata koji su već stekli konačnost, pravomoćnost ili izvršnost.“ (Borković, 1997:430).

Mnogi stručnjaci su se zalagali za smanjenje broja izvanrednih pravnih lijekova, što je naposljetku i rezultiralo svođenjem na njih samo tri. „U pogledu pitanja sustava pravnih lijekova u novo reguliranom opće upravnom postupku, trebalo bi novelirati žalbu kao redoviti pravni lijek, zadržati obnovu postupka kao izvanredni pravni lijek, napustiti zahtjev za zaštitu zakonitosti kao izvanredni pravni lijek (iz istih razloga zbog kojih je taj institut napušten novelom Zakona o parničnom postupku iz 2003. godine) te pobliže razmotriti tzv. „ostale slučajeve poništavanja, ukidanja ili mijenjanja rješenja“, posebno kakav je njihov pravni značaj i treba li ih uvrštavati među pravne lijekove.“ (Ljubanović i Bakota, 2008:73).

„Od osobitih slučajeva poništenja, ukidanja i mijenjanja rješenja u hrvatskom pravnom sustavu više neće biti zahtjeva za zaštitu zakonitosti i ukidanja i mijenjanja pravomoćnog rješenja uz pristanak ili na zahtjev stranke.“ (Đerđa i Pičuljan, 2009:282).

Nadalje Đerđa i Pičuljan (2009) spominju kako se u novom ZUP-u kao izvanredni pravni lijek ne nalazi mijenjanje i poništavanje rješenja u vezi s upravnim sporom. Stanoviti elementi poništavanja i ukidanja po pravu nadzora, baš kao i izvanrednog ukidanja u konačnom prijedlogu Zakona ipak se mogu prepoznati. (Đerđa i Pičuljan, 2009). Razlog ukidanja nekih od pravnih lijekova je taj što su danas neki od izvanrednih pravnih lijekova u upravnom postupku u potpunosti zastarjeli i praktički neupotrebljivi, dok je opravdanost ostalih pravnih sredstava u cijelosti upitna.

Prema Medvedoviću (1995) zahtjev za zaštitu zakonitosti kao izvanredno pravno sredstvo je sporan i to od donošenja Ustava Republike Hrvatske 1990. godine, jer se od tada ovaj izvanredni pravni lijek više nije mogao upotrebljavati. „Zahtjev za zaštitu zakonitosti sukladno važećem Zakonu može se podnijeti samo protiv rješenja protiv kojega se ne može voditi upravni spor niti je na drugi način osigurana sudska zaštita, tj. protiv rješenja koji su potpuno izvan sudske nadzora zakonitosti, a s druge strane, članak 19. stavak 2. Ustava Republike Hrvatske jamči sudsku kontrolu zakonitosti pojedinačnih akata upravnih vlasti i tijela koje imaju javne ovlasti.“ (Medvedović, 1995:179). Medvedović (1995) dalje navodi kako je zakonodavac u članku 9. Zakona o upravnim sporovima propisao da se upravni spor ne može voditi samo protiv akata u stvarima u kojima je osigurana zaštita izvan upravnog spora, odnosno kako je kod nas sudski nadzor zakonitosti upravnih akata osiguran ili kroz upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske ili nekim drugim oblikom sudske nadzora. Iz navedenih razloga ovaj izvanredni pravni lijek nema nikakvu svrhu.

Stručnjaci također smatraju da je i opravdanost ukidanja i mijenjanja rješenja uz pristanak ili na zahtjev stranke upitna. Postojanje ovog izvanrednog pravnog lijeka smatraju spornim. Unatoč činjenici što se pobijano rješenje ukida ili mijenja uz pristanak ili na zahtjev stranke, ukidanje i mijenjanje rješenja je u suprotnosti s načelom vladavine prava. (Đerđa i Pičuljan, 2009). „Navedeni pravni lijek je prije svega propisan u svrhu zaštite javnog interesa, budući da se radi o pravomoćnom rješenju kojim je stranka stekla neko pravo, a tijelo koje je donijelo to rješenje smatra da je nepravilno primijenjen materijalni zakon.“ (Đerđa i Pičuljan, 2009:283).

Kada je riječ o izvanrednom pravnom lijeku poništavanje i ukidanje po pravu nadzora stručnjaci primjećuju nedovoljnu kvalitetu upravnog postupanja. Smatraju da se u praksi ponekad ne razlikuju razlozi za poništavanje od razloga za ukidanje konačnog rješenja po pravu nadzora. Iz tog razloga nadležno tijelo koje odlučuje o tom rješenju ponekad poništava to rješenje, umjesto da ga ukine.

„Nepotrebnim izvanrednim pravnim lijekom smatra se i izvanredno ukidanje ovršnog rješenja, ovaj institut prema svojim obilježjima predstavlja radikalnu upravnu mjeru do koje može doći samo ako nastane neka situacija koja teško ugrožava važan javni interes.“ (Đerđa, 2007:30).

Oglašavanje rješenja ništavim kao posljednji od "osebujnih pravnih lijekova" isto sadržava određenu problematiku. U starom ZUP-u u članku 267. (NN 53/91 i 103/96) je propisano da se ništavim oglašava rješenje čije bi izvršenje bilo protivno osnovnim načelima pravnog poretka. Stručnjaci smatraju da upravna tijela tu odredbu preširoko tumače u praksi te smatraju da je takvo što nedopustivo. Nadalje, u članku 267. starog zakona su navedeni razlozi kada se rješenje proglašava ništavim pa iz tog razloga upravna tijela ne mogu proglašavati ništavim rješenja izvan slučajeva navedenih u toj zakonskoj odredbi. „Ima slučajeva da se pravomoćno rješenje proglašava ništavim zbog povrede zakona prilikom njegovog donošenja, što zasigurno nije razlog za korištenje ovog izvanrednog pravnog lijeka.“ (Đerđa, 2007:30).

Obzirom na problematiku svakog pojedinog osebujnog pravnog lijeka ni ne čudi činjenica da su neki od njih u potpunosti ukinuti. Nadalje, Đerđa (2007) spominje kako se iz navedenoga da zaključiti da situacija vezana za upotrebljavanje izvanrednih pravnih lijekova kod nas nije najbolja, kako zbog zastarjele normiranosti nekih lijekova, odnosno potpune suvišnosti nekih drugih ili pak zbog neadekvatne primjene trećih.

Đerđa (2007) navodi da se izvanrednim pravnim lijekovima stranke mogu koristiti u onim slučajevima u kojima nastupa pravomoćnost rješenja, ova sredstva se mogu koristiti protiv onih upravnih akata koji su konačni, pravomoćni ili izvršni. Ovaj navod se odnosi na stari ZUP u kojemu se često spominje institut pravomoćnosti posebno kada je riječ o izvanrednim pravnim

lijekovima, a u novom ZUP-u je propisano da se izvanredna pravna sredstva koriste i kada nije moguće izjaviti žalbu ili u svako doba.

Pravomoćnost rješenja ili bilo kojeg drugog pravnog akta se može pojasniti kao „takvim njegovim stanjem kada on, u relativnom smislu, postaje pravno definitivan pa ga se ne može izvan snage staviti redovnim pravnim lijekom“ (Šikić, 2014:149). „Danas se u hrvatskoj upravno-pravnoj teoriji ističe kako se pravomoćnost svodi na nedopustivost odlučivanja o jednoj stvari koja je konačno riješena i na neizmjenjivost akta kojom je o toj stvari odlučeno.“ (Šikić, 2014:151).

„Upravo se dobrim pravnim uređenjem izvanrednih pravnih lijekova osigurava bolja zaštita prava i pravnih interesa stranaka od zahvata javnopravnih tijela u prava stečena na temelju rješenja donesenih u upravnom postupku, ali i zaštita objektivnog poretka i javnog interesa povrijeđenog nezakonitim postupanjem donositelja rješenja.“ (Đerđa, 2010:276).

4. IZVANREDNI PRAVNI LIJEKOVI

4.1. Obnova postupka

Obnova postupka kao i oglašavanje rješenja ništavim te ukidanje i poništavanje rješenja su izvanredni pravni lijekovi. Obnova postupka kao izvanredni pravni lijek nalazio se i u starom ZUP-u (NN 53/91 i 103/96), a „navedeni pravni lijek u hrvatski upravni postupak uveden je još ZUP-om 1930. kada se mogao koristiti u postupcima „okončanima odlukom upravne vlasti, protiv koje nema pravnog lijeka.“ (Šikić, 2012:212). Stupanjem na snagu novog ZUP-a (NN 47/09) 1. siječnja 2010. godine obnova postupka se i dalje primjenjuje u upravnom postupanju. Stoga se iz navedenog može zaključiti kako obnova postupka kao izvanredni pravni lijek ima veliko značenje za upravni postupak. „Vidljivo je prema tome kako su svi zakoni kojima je bio uređen opći upravni postupak, a koji su prethodili ZUP-u, obnovu postupka omogućavali u situacijama kada bi upravni akti stekli svojstvo konačnosti.“ (Šikić, 2012:212). Neki su autori prije donošenja novog ZUP-a smatrali da obnova postupka kao izvanredni pravni lijek sadrži određene nedostatke te da bi se ti nedostaci trebali otkloniti. „Analizirajući obnovu postupka kao izvanredni pravni lijek može se primijetiti da postoji prevelik broj razloga iz kojih se može zahtijevati obnova postupka, da su rokovi za korištenje ovoga pravnoga lijeka, a posebice objektivni rok, predugi te da se na određene razloge za obnovu postupka objektivni rokovi uopće ne primjenjuju.“ (Đerđa, 2007:28). „Obnovi postupka ima mjesta samo kada je postupak okončan, dakle kada je rješenje (ili zaključak) koje je doneseno u postupku čija se obnova traži postalo konačno u upravnom postupku.“ (Dupelj i Turčić, 2000:497). Obnova postupka se pokreće onda kada se protiv rješenja ne može izjaviti žalba.

Obnova postupka omogućuje ponavljanje postupka o nekoj upravnoj stvari o kojoj se taj postupak već vodio, a završen je s obzirom na donošenje rješenja. Obnova postupka može se pokrenuti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti, a obnova postupka može se pokrenuti i na prijedlog državnog odvjetnika ili drugog ovlaštenog tijela. (Stipić i Jagić, 2015). Obnova postupka ima iznimnu važnost za stranke jer one pomoću ovog izvanrednog pravnog lijeka mogu pobijati rješenja koja su donijela javnopravna tijela te iz razloga otklanjanja posljedica nezakonitog djelovanja koje je bilo prisutno u ranijem postupku, a naštetilo je strankama koje su sudjelovale u njemu. Kako bi stranke mogle koristiti obnovu postupka kao pravni lijek, sam upravni postupak mora biti okončan, dakle obnova postupka se ne može pokrenuti ako nadležna tijela nisu donijela odluku, odnosno rješenje. Kako bi stranke pokrenule obnovu postupka one moraju utvrditi, ukazati te pozvati na činjenice i dokaze koji su postojali i u tadašnjem

upravnom postupku ali se tada za njih nije znalo. „Budući da je obnova postupka izvanredni pravni lijek, nastup pravomoćnosti nekog rješenja nije zapreka za njegovo korištenje, baš kao ni za vođenje upravnog spora o rješenju donesenom u postupku čija se obnova traži.“ (Đerđa, 2010:279).

Prema ZUP-u obnova postupka ograničena je rokom od tri godine od dana dostave rješenja stranci, a ujedno je to i objektivni rok.

„Obnova postupka u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba može se pokrenuti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti u roku od tri godine od dana dostave rješenja stranci:

1. ako se sazna za nove činjenice ili stekne mogućnost da se upotrijebe novi dokazi koji bi, sami ili u vezi s već izvedenim i upotrijebljenim dokazima, mogli dovesti do drukčijeg rješenja da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni, odnosno upotrijebljeni u prijašnjem postupku.“ (ZUP, NN 47/09, čl. 123, st. 1, točka 1).

Ovdje je riječ o onim dokazima i činjenicama za koje se nije znalo u prethodnom postupku, a u tom postupku su postojali i bili bi upotrijebljeni u postupku da se za njih znalo. Postupak se neće obnavljati ako se utvrdi da je stranka znala za činjenice, ali ih nije htjela iznijeti i dokazi nisu pribavljeni u postupku koji je prethodio.

„2. ako je rješenje povoljno za stranku doneseno na temelju neistinitih navoda stranke kojima je službena osoba dovedena u zabludu.“ (ZUP, NN 47/09, čl. 123, st. 1, točka 2).

Ako ne postoje dokazi, izjava stranke može koristiti za utvrđivanje činjenica. Svi navodi stranke dakako moraju biti istiniti. Ako se rješenje temelji na neistinitim navodima stranke, ako je stranka namjerno dovela službenu osobu u zabludu te ako je rješenje ipak doneseno povoljno za stranku u tom postupku, postupak će se obnoviti.

„3. ako je rješenje donijela osoba koja nije bila ovlaštena za njegovo donošenje ili osoba koja je morala biti izuzeta.“ (ZUP, NN 47/09, čl. 123, st. 1, točka 3).

Osobe koje vode postupak i koje donose konačnu odluku, odnosno rješenje moraju biti ovlaštene. „Ovlaštena osoba je ona službena osoba kojoj je u opisu poslova vođenje upravnog postupka ili rješavanje u upravnim stvarima, sukladno propisima o ustrojstvu javnopravnog tijela.“ (Stipić i Jagić, 2015:107).

„4. ako kolegijalno tijelo koje je donijelo rješenje nije rješavalo u propisanom sastavu ili ako za rješenje nije glasovala propisana većina.“ (ZUP, NN 47/09, čl. 123, st. 1, točka 4).

Ako o upravnoj stvari odlučuje kolegijalno tijelo, odluka se donosi većinom svih glasova tog kolegijalnog tijela, tijelo nije odlučivalo u propisanom sastavu, ako je prilikom odlučivanja

bilo manje nazočnih osoba od onog broja koji je određen propisom o osnivanju, radu i ustrojstvu tijela. Potreban broj osoba za glasovanje utvrđuje se u zapisniku.

„5. ako osobi koja je trebala sudjelovati u svojstvu stranke nije bila dana mogućnost sudjelovanja u postupku.“ (ZUP, NN 47/09, čl. 123, st. 1, točka 5).

Ako osobi koja je u svojstvu stranke nije dana mogućnost da iznese dokaze, zatim saznanja o svim činjenicama, odnosno sama ta stranka nije pozvana na sudjelovanje u postupku, postupak će se obnoviti.

„6. ako stranku nije zastupao zakonski zastupnik.“ (ZUP, NN 47/09, čl. 123, st. 1, točka 6).

Zakonski zastupnik zastupa one stranke koje nemaju postupovnu sposobnost. Ako malodobnu osobu, pravnu osobu te osobu koja je lišena poslovne sposobnosti ne zastupa zakonski zastupnik, a mora, postupak će se obnoviti.

„7. ako osobi koja je sudjelovala u postupku nije bila dana mogućnost da se služi svojim jezikom ili pismom.“ (ZUP, NN 47/09, čl. 123, st. 1, točka 7).

Osoba koja ne poznaje službeni jezik na kojemu se postupak vodi, a sama sudjeluje u postupku mora imati pravo na prevoditelja, kako bi bila upoznata sa svojim pravima i obvezama prilikom vođenja postupka. Ako osobi nije dodijeljen prevoditelj, a morao je biti, postupak će se obnoviti.

ZUP u članku 123, stavku 2 propisuje: „obnova postupka u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba može se pokrenuti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti bez vremenskog ograničenja:

1. ako je rješenje doneseno na temelju lažne isprave ili lažnog iskaza svjedoka ili vještaka ili je posljedica kakvog kaznenog djela.“ (ZUP, NN 47/09, čl. 123, st. 2, točka 1).

Praktičan primjer koji služi za potrebe ovog završnog rada je Prilog 1 (Prijedlog stranke za obnovu postupka) kojim stranka Marko Marković želi poništiti rješenje Policijske uprave krapinsko-zagorske koja mu je oduzela tri lovačke puške na zahtjev lovačkog društva „Srna“, jer to lovačko društvo smatra da je zatečen u krivolovu. Stranka zato traži obnovu postupka, a kao razlog navodi lažni iskaz svjedoka. (Prilog 1, Turčić, 2013.). Obzirom da je lažan iskaz svjedoka jedan od razloga za pokretanje obnove postupka stranka ima u potpunosti pravo na donošenje novog rješenja i na pokretanje obnove postupka.

Lažan iskaz i lažnu ispravu može dati stranka u postupku, ali i svjedok, a davanje lažne isprave i lažnog iskaza su kaznena djela. Postupak će se stoga obnoviti i to iz razloga jer je rješenje izgubilo činjeničnu osnovu na kojoj se temelji. „Lažnom ispravom smatra se svaka isprava, privatna ili javna, u kojoj su navedeni lažni podaci, a bili su navedeni kao podaci od utjecaja pri donošenju rješenja.“ (Stipić i Jagić, 2015:109).

„2. ako se rješenje temelji na presudi donesenoj u sudskom postupku, a ta je presuda pravomoćno ukinuta.“ (ZUP, NN 47/09, čl. 123, st. 1, točka 2).

Postupak se obnavlja jer je rješenje izgubilo činjeničnu osnovu na kojoj je temeljeno. Presuda se uvijek odnosi na sudski postupak bez obzira radi li se o kaznenom, prekršajnom ili kojem drugom postupku.

„3. ako se rješenje temelji na prethodnom pitanju, a nadležni sud ili javnopravno tijelo o tom je pitanju kasnije odlučilo u bitnim točkama drugačije.“ (ZUP, NN 47/09, čl. 123. st. 2, točka 3).

Ovdje je riječ o onim točkama koje su utjecale na donošenje rješenja u postupku koji je prethodio novom postupku.

4.1.1. Prijedlog za obnovu postupka

„Prijedlog za obnovu postupka stranka predaje tijelu koje je donijelo rješenje na način propisan za predaju podnesaka.“ (ZUP, NN 47/09, čl. 124, st. 1). Ako je postupak završen donošenjem prvostupanjskog rješenja, o obnovi postupka će dakle, odlučivati prvostupanjsko tijelo, isto vrijedi i za drugostupanjsko rješenje, dakle, o obnovi rješava drugostupanjsko tijelo koje je to rješenje i donijelo. Ako bi zbog promjene propisa vezane za nadležnost došlo do promjene nadležnosti onog tijela koje je donijelo rješenje, o prijedlogu za obnovu postupka odlučivati će ono tijelo na koje je prenesena stvarna nadležnost za rješavanje o upravnim stvarima. (Stipić i Jagić, 2015)

U prijedlogu stranka mora navesti razloge zbog kojih traži obnovu postupka te ih učiniti vjerojatnima. Vjerojatnost znači da će osoba koja je nadležna za ocjenjivanje, postojanje razloga smatrati većom od vjerojatnosti da razlog kao takav ne postoji uopće. Prilikom ocjenjivanja vjerojatnosti razloga, osoba nadležna za ocjenjivanje mora pristupati veoma oprezno jer je riječ o rješenju koje je pravomoćno. Razlozi su propisani u članku 123., stavku 1 i 2 ZUP-a. „Važno je naglasiti kako zahtjev iz prijedloga za obnovu postupka mora biti istovjetan zahtjevu iz postupka čija se obnova traži.“ (Đerđa, 2010:287). Uz te uvjete prijedlog mora biti podnesen u roku koji je propisan zakonom. Prijedlogom za obnovu postupka se ne odgađa izvršenje rješenja, ali postoji iznimka. Do odgode izvršenja rješenja će doći ako je tijelo koje je nadležno za odlučivanje tako odlučilo i to donošenjem posebnog rješenja.

4.1.2. Pokretanje obnove postupka

„Po primitku prijedloga za obnovu postupka javnopravno tijelo nadležno za rješavanje o prijedlogu za obnovu postupka dužno je čim prije ispitati je li prijedlog pravodoban, je li

prijedlog izjavljen od strane ovlaštene osobe i je li okolnost na kojoj se prijedlog temelji učinjena vjerojatnom.“ (Stipić i Jagić, 2015:111).

Smatrati će se da je prijedlog pravodoban ako je zaprimljen u objektivnom roku koji iznosi tri godine od dana dostave rješenja stranci. Također prijedlog je pravodoban ako je predan nadležnom tijelu bez vremenskog ograničenja, a ipak se pridržavao subjektivni rok koji iznosi trideset dana, od dana kada je stranka saznala za razloge za ponovnu obnovu postupka i kada je stekla mogućnost upotrebe dokaza.

Ovlaštene osobe za podnošenje prijedloga za obnovu postupka nadležnom tijelu su: stranka, državni odvjetnik, odnosno bilo koje drugo ovlašteno državno tijelo.

Vjerojatnim trebaju biti ispunjene činjenice, odnosno razlozi koji su navedeni u članku 123., stavku 1 i 2 ZUP-a (NN 47/09).

Ako nisu ispunjena sva tri navedena uvjeta, odnosno razloga: prijedlog nije pravodoban, nije izjavljen od strane ovlaštene osobe i okolnosti na kojima se prijedlog temelji nisu učinjene vjerojatnima, nadležno tijelo koje je taj prijedlog za obnovu postupka zaprimilo i koje odlučuje hoće li se postupak obnoviti može ga odbaciti rješenjem. U prilogu 2 (Rješenje kojim se odbacuje prijedlog za obnovu postupka) kao praktičan primjer se navodi rješenje kojim se odbacuje prijedlog stranke Marka Markovića za obnovu postupka. Kao razlog takvog postupanja, Policijska uprava krapinsko-zagorska koja je rješenje odbacila navodi da prijedlog nije pravodoban. Rješenjem Policijske uprave krapinsko-zagorske, Policijske postaje Krapina, Odjela za poslove oružja od 10. siječnja određeno je da se Marku Markoviću oduzmu tri lovačke puške iz razloga što je zatečen u krivolovu, a to je rješenje uredno dostavljeno 17. siječnja 2012. godine. Prijedlog nije pravodoban iz razloga što je subjektivni rok za traženje obnove postupka istekao 25. srpnja 2012. godine, a predlagatelj Marko Marković je za razloge za obnovu postupka saznao 25. travnja 2012. kada mu je dostavljena presuda Općinskog suda u Krapini. Prijedlog za obnovu postupka predlagatelj je predao preporučeno pošti u Krapini nakon isteka subjektivnog roka od 30 dana od dana saznanja za razloge obnove. (Prilog 2, Turčić, 2013.).

Ako je takvo rješenje o odbacivanju donijelo prvostupanjsko tijelo protiv njega se može izjaviti žalba, a ako ga je donijelo drugostupanjsko tijelo protiv njega se može pokrenuti upravni spor.

Nadležno javnopravno tijelo će prvo ići u ispitivanje uvjeta te će ih utvrditi, zatim će ići na ispitivanje dokaza te utvrditi jesu li oni takvi da mogu dovesti do drugačije odluke, odnosno rješenja, u odnosu na ono koje je doneseno u prijašnjem postupku. Ako niti uvjeti niti dokazi nisu takvi da bi moglo doći do donošenja nove odluke, rješenja, donijet će se rješenje kojim će se prijedlog odbiti. U Prilogu 3 (Rješenje kojim se odbija prijedlog za obnovu postupka)

navedeno je rješenje Ureda državne uprave u Krapinsko-zagorskoj županiji Služba za društvene djelatnosti, Ispostava Krapina kojim se odbija prijedlog za obnovu postupka Udruge numizmatičara „KUNA“ u predmetu prestanka i brisanja te udruge iz Registra udruga u Krapinsko-zagorskoj županiji iz razloga što prijedlog nije osnovan. Josip Josić koji je zakonski zastupnik a ujedno i predsjednik Udruge je naveo kao razlog za obnovu postupka činjenicu da on nije sudjelovao u tom postupku, a trebao je kao zakonski zastupnik Udruge te da je za rješenje saznao 25. rujna 2012. godine, kada se vratio sa studijskog putovanja iz inozemstva, a rješenje je Udruzi dostavljeno 17. svibnja 2012. godine te da je Udruhu zastupao Ivan Ivanović koji je član Udruge, ali nije i njen zakonski zastupnik. Prijedlog nije osnovan iz razloga što je utvrđeno u Statutu Udruge da će Udruhu zastupati predsjednik i tajnik. Kao tajnik Udruge izabran je Ivan Ivanović koji također može mijenjati predsjednika Udruge i zastupati je prema tome nema nikakvih razloga za obnovu postupka pa je iz tog razloga prijedlog za obnovu postupka neosnovan. (Prilog 3, Turčić, 2013.).

Podnositelj prijedloga također može izjaviti žalbu, kada je riječ o prvostupanjskom rješenju, ili pokrenuti upravni spor kada se radi o rješenju koje je donijelo drugostupanjsko tijelo.

Ako prijedlog nije niti odbačen niti odbijen od strane nadležnog tijela, dakle ako su ispunjena tri prethodno navedena uvjeta, odnosno ako to tijelo utvrdi da postoje razlozi za pokretanje obnove postupka, donijet će rješenje o pokretanju obnove postupka i odrediti u kojem će se opsegu postupak obnoviti. U prilogu 4 (Rješenje kojim se dopušta obnova postupka) Ured državne uprave u Krapinsko-zagorskoj županiji Služba za društvene djelatnosti, Ispostava Krapina donosi rješenje kojim se usvaja prijedlog za obnovu postupka Udruge numizmatičara „KUNA“ u predmetu prestanka i brisanja Udruge iz Registra udruga Krapinsko-zagorske županije, a kao razlog se navodi osnovanost prijedloga. Prijedlog je prihvaćen jer je osnovan, a razlog osnovanosti je taj što Josip Josić koji je inače predsjednik Udruge te njen zakonski zastupnik nije u to vrijeme sudjelovao u postupku niti je zastupao Udruhu jer je u to vrijeme bio na studijskom putovanju u inozemstvu. U Statutu Udruge stoji da je predsjednik udruge i njezin zakonski zastupnik, a Josip Josić je zapisan i u Registar udruga krapinsko-zagorske županije kao osoba ovlaštena za zastupanje. Udruhu je u to vrijeme zastupao Ivan Ivanović koji je član Udruge, ali nije zakonski zastupnik, a to je ujedno i jedan od razloga za obnovu postupka, dakle mora u postupku sudjelovati zakonski zastupnik, te je prema tome prijedlog osnovan. (Prilog 4, Turčić, 2013.).

„Opseg u kojem će se postupak obnoviti ovisit će o utvrđenju nadležnog javnopravnog tijela na koji se dio prijašnjeg postupka odnosi razlog za samu obnovu, jer se prijašnje radnje u postupku na koje ne utječu razlozi obnove ne trebaju ponavljati.“ (Turčić, 2011:264).

Onim rješenjem kojim se dopušta obnova postupka odgađa se izvršenje onog rješenja zbog kojeg je obnova dopuštena, odnosno koje je doneseno u prijašnjem postupku, ako je izvršenje rješenja, u tijeku ono se obustavlja. Ako se u obnovi postupka treba obnoviti samo jedna ili nekakva pojedina radnja, tijelo koje taj postupak vodi, ukoliko utvrdi da postoje uvjeti za obnovu, te je to važno za ubrzanje postupka, neće nužno donijeti rješenje o obnovi. Ovakvo postupanje nadležnog tijela je iznimka i tijelo postupa na takav način kada mu to dopuštaju okolnosti i radi samog ubrzanja postupka. Okolnosti predstavljaju faktično pitanje, te će ih ispitati i o njima odlučiti javnopravno tijelo, odnosno službena osoba.

4.1.3. Rješenje o obnovi postupka

Nakon što tijelo koje je nadležno za obnovu postupka tu obnovu i provede te poduzme sve potrebne radnje donosi rješenje. „To novo rješenje naziva se *judicium resscisorium sive restitutorium*, a označuje novu odluku o zahtjevu o kojemu je bila već jednom donesena odluka protiv koje se nije mogla izjaviti žalba i njome se zamjenjuje odluka koja je donesena u prijašnjem postupku.“ (Turčić, 2011:265). Posebno se prilikom ocjenjivanja i donošenja konačnog rješenja treba paziti na dokaze, pažljivo ih protumačiti i ocijeniti, jer se pomoću njih ponovno odlučuje o istoj stvari u upravnom postupku. Također se na rješavanje o obnovi postupka primjenjuju oni materijalni propisi koji su se primjenjivali u prijašnjem postupku, odnosno prilikom donošenja prijašnjeg rješenja.

Rješenje koje je doneseno u obnovljenom postupku, odnosno prijašnje rješenje se može ostaviti na snazi, ali može biti i zamijenjeno. Ostaviti će se na snazi, ako se u obnovi utvrdi da stvar treba riješiti na isti način. U Prilogu 5 (Rješenje o upravnoj stvari koja je bila predmet obnovljenog postupka) riječ je o rješenju kojim se ostavlja na snazi odobrenje za nabavu oružja Policijske uprave krapinsko-zagorske, Policijske postaje Zabok. Razlog zbog kojeg je rješenje ostavljeno na snazi je taj što je službena osoba trebala biti izuzeta. Naime, Policijska uprava krapinsko-zagorska odobrila je Gašparu Gašpariću nabavu pištolja kalibra 9 mm te je isti nabavio pištolj marke Browning kalibra 9 mm i za njega mu je izdan oružani list. No utvrđeno je u obnovi postupka koja je pokrenuta po službenoj dužnosti da je službena osoba koja je izdala odobrenje za nabavu oružja trebala biti izuzeta, odnosno da je Josip Josić koji je izdao odobrenje Gašparu Gašpariću njegov zet, a jedan od razloga za pokretanje obnove postupka je i taj da

osoba koja je sudjelovala u postupku, a nije smjela, mora biti izuzeta što je u ovom praktičnom primjeru i slučaj. (Prilog 5, Turčić, 2013.).

Ako se utvrdi da staro rješenje treba zamijeniti novim s obzirom na činjenice, prijašnje rješenje će se poništiti ili ukinuti, ovisno o okolnostima slučaja. „Ako bi rješenje bilo poništeno, novo rješenje ima pravno djelovnije od dana donošenja prijašnjeg rješenja (*ex tunc*), a za slučaj ukidanja rješenja, novo rješenje ima pravni učinak od dana dostave stranci (*ex nunc*).“ (Stipić i Jagić, 2015:112).

Stranka može izjaviti žalbu protiv rješenja o kojemu je odlučeno o prijedlogu za obnovu postupka, odnosno onog rješenja koje je doneseno u postupku koji je obnovljen kada takvo rješenje donese prvostupanjsko tijelo. A u slučaju kada rješenje donosi drugostupanjsko tijelo, protiv tog rješenja stranka može pokrenuti upravni spor.

4.2. Oglašavanje rješenja ništavim

Oglašavanje rješenja ništavim je također jedan od izvanrednih pravnih lijekova. Rješenje se oglašava ništavim na prijedlog stranke, ali može i po službenoj dužnosti. Rješenje će oglasiti ništavim ono tijelo koje je bilo nadležno za donošenje tog rješenja ili ono tijelo koje je nadležno za provođenje nadzora nad tijelom koje je rješenje donijelo. Kada se rješenje oglašava ništavim može se ujedno i smatrati da takvo rješenje nikada nije doneseno, ono kao da nikada nije ni postojalo, a to predstavlja ujedno i najteži oblik nezakonitosti. „Na pogrešku ništavosti nadovezuju se posebno teške pravne posljedice.“ (Đerđa, 2010:296). S obzirom na težinu posljedica koje ostavlja ništavost rješenja, razlozi za oglašavanje rješenja ništavim moraju se propisati jedino zakonom. Oglašavanjem rješenja ništavim poništavaju se i svi pravni učinci toga rješenja. „Značenje zaštite od ništavog rješenja očituje se i u tome što se razlozi za oglašavanje rješenja ništavim propisuju samo zakonom, ne i propisom nižeg ranga, ali ne samo to, na ništavost rješenja obvezno se pazi u postupku po žalbi od strane drugostupanjskog tijela ili u povodu tužbe od strane nadležnog upravnog suda, a tu je i okolnost da se rješenje može oglasiti ništavim bez vremenskog ograničenja.“ (Stipić i Jagić, 2015:113). Najčešće su ti razlozi propisani u ZUP-u, ali mogu biti propisani i u zakonima u kojima se uređuje određeno upravno područje.

Razlozi zbog kojih se rješenje oglašava ništavim su:

„1. ako je doneseno u stvari iz sudske nadležnosti.“ (ZUP, NN 47/09, čl. 128, st. 1, točka 1).

Ovdje je riječ samo o rješenju koje je u upravnom postupku doneseno u stvari iz sudske nadležnosti kao o glavnoj stvari, a ne i kad je u upravnom postupku u stvari iz sudske nadležnosti raspravljeno kao o prethodnom pitanju. Konkretno praktičan primjer za ovaj razlog

nalazi se u Prilogu 6 (Rješenje o oglašavanju rješenja ništavim) u kojemu Ministarstvo socijalne politike i mladih donosi rješenje o oglašavanju ništavim rješenja Centra za socijalnu skrb Krapina. Ured državne uprave krapinsko-zagorske županije, Služba za gospodarstvo i imovinsko-pravne poslove, Ispostava Krapina podnio je Centru za socijalnu skrb u Krapini prijedlog za određivanje zakonskog zastupnika Milanu Miliću kako bi on mogao sudjelovati u upravnom postupku. Naime Milan Milić zbog svog zdravstvenog stanja to nije u mogućnosti, niti je sposoban sudjelovati u upravnom postupku. Nadalje, Centar za socijalnu skrb mu je dodijelio Ivana Ivića za skrbnika te je njega (Milana Milića) lišio poslovne sposobnosti. Centar takvo rješenje nije mogao donijeti, jer je to u nadležnosti suda, odnosno nije mogao donijeti rješenje u kojemu je Milana Milića lišio poslovne sposobnosti. Sud u izvanparničnom postupku jedini može punoljetnu osobu potpuno ili djelomično lišiti poslovne sposobnosti. Obzirom da je ovo rješenje doneseno u stvari iz sudske nadležnosti ono je u potpunosti ništavo. (Prilog 6, Turčić, 2013.).

„2. ako je doneseno u stvari o kojoj se ne može rješavati u upravnom postupku.“ (ZUP, NN 47/09, čl. 128, st. 1, točka 2).

Ne može se u upravnom postupku rješavati o stvarima koje su u sudskoj nadležnosti. U upravnom postupku se rješava o pravima i obvezama fizičke ili pravne osobe, odnosno stranaka koje su u postupku.

„3. ako njegovo izvršenje nije pravno ili stvarno moguće.“ (ZUP, NN 47/09, čl. 128, st. 1, točka 3).

„Pravna nemogućnost izvršenja postoji kada bi izvršenje rješenja bilo protivno izričitom propisu ili kada neki propis u konkretnom slučaju ne omogućuje izvršenje koje je pod drugim okolnostima moguće; stvarna nemogućnost postoji kada rješenje objektivno nije moguće izvršiti, dakle kada postoji objektivna zapreka bilo glede osobe, bilo glede stvari.“ (Turčić, 2011:269).

„4. ako se njegovim izvršenjem čini kazneno djelo.“ (ZUP, NN 47/09, čl. 128, st. 1, točka 4).

Nije prihvatljivo da se izvršenjem rješenja počini neko kazneno djelo, te se takvo rješenje može oglasiti ništavim.

„5. ako je doneseno bez prethodnog zahtjeva stranke, a na koje stranka naknadno izričito ili prešutno nije pristala.“ (ZUP, NN 47/09, čl. 128, st. 1, točka 5).

Postupak se pokreće kada stranka preda prijedlog javnopravnom tijelu, ako stranka ne preda zahtjev, rješenje koje je naknadno doneseno će se oglasiti ništavim. Iznimno ako stranka prihvati doneseno rješenje (prešutno ili izričito) bez zahtjeva, to rješenje se neće oglasiti ništavim. „Pod izričitim pristankom stranke može se smatrati, primjerice, njezina izjava o tome

na zapisnik, ili posebna pisana izjava, a pod prešutnim pristankom može se smatrati dobrovoljno ponašanje stranke u skladu s rješenjem donesenim bez njezina zahtjeva.“ (Turčić, 2011).

„6. ako sadržava nepravilnost koja je po izričitoj zakonskoj odredbi razlog za ništavost rješenja.“ (ZUP, NN 47/09, čl. 128, st. 1, točka 6).

Osim u ZUP-u nepravilnost može biti propisana i u drugom zakonu, ali se ne odnosi na propise koji su nižeg ranga.“ (ZUP, NN 47/09, čl. 128.)

Za oglašavanje rješenja ništavim nije propisan nikakav rok u zakonu, niti subjektivan niti objektivan.

Ako je rješenje donijelo prvostupanjsko tijelo protiv rješenja kojim se oglašava rješenje ništavim dopuštena je žalba. Upravni spor će se pokrenuti ako je rješenje o oglašavanju rješenja ništavim donijelo drugostupanjsko tijelo, odnosno ono tijelo koje obavlja nadzor nad tijelom koje je rješenje oglasilo ništavim.

4.3. Poništavanje i ukidanje rješenja

Poništavanje i ukidanje rješenja je posljednji od izvanrednih pravnih lijekova uz obnovu postupka te oglašavanje rješenja ništavim. Poništiti i ukinuti će se rješenje ako to predloži stranka, može se i po službenoj dužnosti ili od strane ovlaštenog državnog tijela. Kod ovog izvanrednog pravnog lijeka posebno je vidljiva hijerarhija višeg tijela u odnosu na niže, ovdje je riječ o nadzoru nad radom viših nadređenih tijela prema onima nižima, odnosno podređenima. Poništiti ili ukinuti rješenje može javnopravno tijelo koje ga je i donijelo bez obzira radi li se o poništavanju ili ukidanju zakonitog ili nezakonitog rješenja. Ali ako se radi o tome da je rješenje donijelo prvostupanjsko tijelo to rješenje može poništiti ili ukinuti drugostupanjsko tijelo, a ako tog tijela nema poništavanje ili ukidanje rješenja obavlja tijelo koje vrši nadzor nad radom prvostupanjskog tijela. Poništavanje i ukidanje rješenja zapravo predstavlja novinu koja je donesena stupanjem na snagu novog zakona u odnosu na stari ZUP (NN 53/91 i 103/96). U starom zakonu su se nalazili tzv. ”osobiti slučajevi poništavanja, ukidanja i mijenjanja rješenja“, odnosno: 1. mijenjanje i poništavanje rješenja u svezi s upravnim sporom, 2. zahtjev za zaštitu zakonitosti, 3. poništavanje ili dokidanje upravnog rješenja po pravu nadzora, 4. dokidanje i mijenjanje pravomoćnog rješenja uz pristanak ili na zahtjev stranke, 5. izvanredno dokidanje ovršnog rješenja i na kraju 6. oglašavanje rješenja ništavim. O tim ”osobitim slučajevima poništavanja, ukidanja i mijenjanja rješenja“ je već bilo riječi. Za svaki od ovih slučajeva trebale su biti ispunjene i određene pretpostavke. Stupanjem na snagu novog ZUP-a došlo je i do noviteta vezanih za ovaj izvanredni pravni lijek. U novom

ZUP-u (NN 47/09) ne nalazi se mogućnost mijenjanja i poništavanja rješenja u svezi s upravnim sporom; dok su ostali slučajevi poništavanja i ukidanja rješenja objedinjeni reguliranjem u dvama slučajevima, a to su: poništavanje i ukidanje nezakonitog rješenja, te ukidanje zakonitog rješenja kojim je stranka stekla neko pravo.

4.3.1. Poništavanje i ukidanje nezakonitog rješenja

Rješenje se može poništiti ili ukinuti u cijelosti i djelomično prije isteka roka za žalbu ali i nakon isteka tog roka.

„Poništavanje i ukidanje nezakonitog rješenja svojevrsni je „sljednik“ izvanrednog pravnog lijeka poništavanje i ukidanje po pravu nadzora koji je uveden ZUP-om 1956.“ (Šikić, 2012:212). Razlozi koji se navode za poništavanje i ukidanje rješenja su:

„1. ako je doneseno od strane nenadležnog javnopravnog tijela ili je rješenje doneseno bez zakonom propisane suglasnosti, odobrenja ili mišljenja drugoga javnopravnog tijela.“ (ZUP, NN 47/09, čl. 129, st. 2, točka 1).

Praktičan primjer za ovaj slučaj nalazi se u Prilogu 7 (Rješenje o poništavanju nezakonitog rješenja nakon isteka roka za žalbu) u kojemu je Ministarstvo unutarnjih poslova, Uprava za upravne i inspekcijske poslove donijelo rješenje kojim se poništava rješenje Policijske uprave zagrebačke, Sektora upravnih i inspekcijskih poslova, Službe za upravne poslove, Odjela za poslove oružja kojim se odobrava Milanu Miliću nabava lovačke puške kalibra 7x64 te je ono postalo pravomoćno 21. rujna 2012. godine. Milan Milić je morao priložiti i dokaze da ispunjava opće i posebne uvjete iz članka 10. Zakona o oružju (NN 63/7, 146/8, 59/12). No prvostupanijsko tijelo je utvrdilo da uvjerenje o zdravstvenoj sposobnosti koja je potrebna za držanje i nošenje oružja ne sadrži prethodno pribavljeno mišljenje liječnika primarne zdravstvene zaštite. Takvo rješenje nije doneseno uz suglasnost, odobrenje ili mišljenje stručnog tijela, u ovom slučaju liječnika, iako je uvjerenje izdala zdravstvena ustanova koja je ovlaštena za obavljanje zdravstvenih pregleda. (Prilog 7, Turčić, 2013.).

O nenadležnosti se radi kada se povrijedi stvarna nadležnost te mjesna nadležnost javnopravnog tijela koje je ovlašteno donijeti rješenje. Javnopravno tijelo svoju suglasnost, odobrenje ili mišljenje donosi na temelju akta kojeg može izdati, ali isto tako može i odbiti njegovo izdavanje u roku od trideset dana od dana zahtjeva za izdavanje akta.

„2. ako je u istoj upravnoj stvari već doneseno pravomoćno rješenje kojim je ta upravna stvar drugačije riješena.“ (ZUP, NN 47/09, čl. 129, st. 2, točka 2).

Ovdje se radi o rješenju koje je ponovno doneseno, iako je rješenje koje je predhodno doneseno pravomoćno, a doneseno je u istoj stvari i s istim strankama koje su već sudjelovale u postupku, pa se takvo naknadno rješenje mora poništiti.

Ako je riječ o povredi materijalnog propisa, odnosno materijalnog prava takvo se rješenje može poništiti ili ukinuti, naravno ovisno o prirodi upravne stvari i posljedicama koje mogu nastati poništavanjem ili ukidanjem tog rješenja.

Rješenje se može isključivo ukinuti kada se radi o postupku u kojemu sudjeluju dvije ili više stranaka koje imaju suprotne interese. Za poništavanje rješenja suglasnost stranke koja ima suprotne interese nije potrebna. Rješenje će se prema tome ukinuti samo kada jedna od stranaka sa suprotnim interesom da svoju suglasnost, odnosno pristanak.

Kada je riječ o rokovima, nezakonito rješenje se može poništiti u roku od dvije godine, a ukinuti u roku od jedne godine od dana dostave tog rješenja stranci. Rješenje o poništavanju ili ukidanju prijašnjeg rješenja mora biti otpremljeno u istim rokovima iz javnopravnog tijela koje je to rješenje donijelo. (Stipić i Jagić, 2015)

4.3.2. Ukidanje zakonitog rješenja kojim je stranka stekla neko pravo

Kao i kod nezakonitog rješenja, zakonito rješenje kojim stranka stječe neko pravo može se ukinuti djelomično ili u cijelosti. To ujedno predstavlja i novitet koji je uvršten u novi ZUP (NN 47/09). Kako bi stranke mogle upotrijebiti ovaj izvanredni pravni lijek za njega se moraju ispuniti točno određeni razlozi, a isti se moraju nalaziti u zakonu, odnosno moraju biti propisani zakonom.

Ovim rješenjem se ne otklanjaju zakonitosti prethodnog rješenja, jer to rješenje nije nezakonito, nego se njime isključivo i samo nastoje otkloniti posljedice neizvršavanja prethodnog rješenja.

Razlozi za ukidanje zakonitog rješenja kojim stranka stječe neko pravo su:

„1. ako je ukidanje tog rješenja dopušteno zakonom“. (ZUP, NN 47/09, čl. 130, st. 1, točka 1).

Ovdje se radi o nekom posebnom zakonu koje uređuje neko upravno područje, dakle ovdje nije riječ o ZUP-u.

„2. ako sadržava pridržaj ukidanja, a stranka nije ispunila obvezu iz rješenja, odnosno nije ju ispunila u roku.“ (ZUP, NN 47/09, čl. 130, st. 1, točka 2).

Praktičan primjer za potrebe ovog rada nalazi se u Prilogu 8 (Rješenje o ukidanju zakonitog rješenja kojim je stranka stekla neko pravo) kojim je Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja po službenoj dužnosti donijela rješenje kojim se ukida rješenje Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja kojim je poduzetniku odobrena državna potpora za sanaciju u obliku državnog jamstva za

razdoblje od šest mjeseci, a biti će korištena za kreditno zaduženje za podmirenje dospjelih tekućih troškova poslovanja tijekom provedbe razdoblja sanacije u trajanju od šest mjeseci. S obzirom na to da je rješenje ukinuto, određena je Ministarstvu pomorstva, prometa i infrastrukture obveza da dostavlja izvješća o uvjetima i namjeni korištenja kredita Agenciji zbog provedbe nadzora nad izvršenjem ovog rješenja. Također je Ministarstvu određena obveza da Agenciji dostavlja plan restrukturiranja i likvidacije ili dokaz da je zajam vraćen u cijelosti ili da je jamstvo isteklo u roku od šest mjeseci od dana odobravanja državne potpore za sanaciju te je na temelju rješenja Agencije Vlada Republike Hrvatske 2011. godine donijela odluku o davanju državnog jamstva poduzetniku za kreditno zaduženje. Nadalje, Agencija je 2012. godine zaprimila obavijest od strane poduzetnika u kojoj stoji da je njegova uprava zatražila od proizvođača odgodu rokova isporuke proizvoda za 2015./2016. u odnosu na planiranu 2013./2014. čime se odgađa dospijće avansnih rata i predujmova za naručene proizvode, odnosno i potreba za kreditnim zaduženjem u 2012. godini. Stoga se rješenje Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja ukida, a razlog je taj što poduzetnik nije iskoristio državnu potporu u roku koji mu je određen, u ovom slučaju rok je šest mjeseci, nego je zatražio odgodu korištenja sredstava koja su mu odobrena. Stranka nije ispunila obvezu u roku, niti je ispunila obvezu iz rješenja. (Prilog 8, Turčić, 2013.).

Ako su za određenu obvezu propisani dati rokovi, a stranka propusti tu obvezu ispuniti u zadanom roku.

„3. ako je to potrebno zbog otklanjanja teške i neposredne opasnosti za život i zdravlje ljudi i javnu sigurnost, a ako se to ne bi moglo otkloniti drugim sredstvima kojima bi se manje diralo u stečena prava.“ (ZUP, NN 47/09, čl. 130, st. 1, točka 3).

Zakonski uvjet će se primjenjivati isključivo ako se teška i neposredna opasnost ne može otkloniti drugim sredstvima, a stečeno pravo je ostvareno rješenjem kojeg je potrebno ukinuti.

Ako se rješenje ukine iz ovog razloga stranka ima pravo na naknadu stvarne štete koju je pretrpjela ukidanjem rješenja. Stranka ima pravo na naknadu stvarne štete iz razloga što nije ničim mogla uzrokovati ukidanje rješenja niti je mogla predvidjeti ovu mogućnost.

Rok za ukidanje zakonitih rješenja nije posebno propisan, ali se može primijeniti rok od jedne godine od dana dostave rješenja stranci koji je propisan zakonom.

5. ZAKLJUČAK

U ovom radu želi se prikazati važnost izvanrednih pravnih lijekova koje stranke mogu izjaviti u slučajevima kada više ne mogu izjaviti žalbu na rješenje ili pokrenuti upravni spor.

Izvanredni pravni lijekovi su od velike važnosti za stranke koje sudjeluju u postupku. Izvanredni pravni lijekovi ne predstavljaju nikakvu novost koja je uvedena priikom donošenja novog zakona. Izvanredni pravni lijekovi su se nalazili i u zakonima prije nego li je donesen novi Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09), a koji je stupio na snagu 1. siječnja 2010. godine. Međutim, stupanjem na snagu novog zakona uvedene su brojne promjene, odnosno novine. Naime, brojni pravni stručnjaci su se zalagali za smanjivanje broja izvanrednih pravnih lijekova. Većina stručnjaka je smatrala i zalagala se za zadržavanje obnove postupka dok bi broj ostalih pravnih lijekova smanjili. To je i učinjeno stupanjem na snagu novog ZUP-a te se broj izvanrednih pravnih lijekova od njih sedam, sveo na samo tri, a to su: obnova postupka, oglašavanje rješenja ništavim te poništavanje i ukidanje rješenja. Iako je broj izvanrednih pravnih lijekova smanjen to ni na koji način nije utjecalo na prava stranaka koje sudjeluju u postupku. Pomoću njih se i dalje mogu rješavati svi slučajevi koji su bitni za stranku i ostvarivanje i očuvanje njenih prava.

Kao što je prethodno spomenuto obnova postupka je iznimno bitan izvanredni pravni lijek koji se nalazio i u starom zakonu, ali je sadržavao određene nedostatke: rokovi su bili predugi, bio je prevelik broj razloga za pokretanje obnove postupka.. Nedostaci su uklonjeni i obnova postupka ostaje i dalje jedna od bitnih izvanrednih pravnih sredstava. Obnova postupka se može pokrenuti kako na zahtjev stranke, tako i po službenoj dužnosti iz onih razloga koji su navedeni u zakonu. Obnova postupka kao izvanredno pravno sredstvo je izrazito kompleksna. Osim što za nju moraju postojati razlozi koji se propisani zakonom, stranke i javnopravna tijela moraju uz to poduzimati i određene radnje. Prvo se mora podnijeti prijedlog za obnovu postupka, nakon toga javnopravno tijelo odlučuje hoće li pokrenuti obnovu postupka te na kraju donosi rješenje o obnovi. Iako kompleksna, obnova postupka može uvelike pomoći strankama da ostvare svoje pravo koje im je možda odlukom javnopravnog tijela oduzeto. U obnovi postupka stranke imaju pravo iznijeti nove dokaze i činjenice za koje su saznale i tako pobiti odluke i nezakonito postupanje tijela koje je donijelo rješenje, a negativno je za stranku.

Oglašavanje rješenja ništavim je još jedno pravno sredstvo koje je od iznimne važnosti za stranke u postupku, a kao i obnova pokreće se na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti. Za proglašavanje rješenja ništavim kao i kod obnove razlozi su propisani u novom ZUP-u (NN 47/09). Kada se rješenje oglašava ništavim smatra se da takvo rješenje nikada nije niti doneseno,

odnosno da ono nikada nije niti postojalo. Ovo pravno sredstvo je ujedno i najstrože i koristi se samo kada se radi o najtežim oblicima nezakonitosti kojima su oštećene stranke.

Posljednji od izvanrednih pravnih lijekova, ali ne i manje važan je poništavanje i ukidanje rješenja. Što se tiče ovog izvanrednog pravnog sredstva, stupanjem na snagu novog zakona uvedene su neke promijene. U starom ZUP-u bilo je nekoliko slučajeva poništavanja i ukidanja rješenja koji su se nazivali "osebujni" ili "osobiti" slučajevi poništavanja i ukidanja rješenja. Donošenjem novog ZUP-a ti "osobiti" slučajevi su sažeti u dva slučaja, a to su: poništavanje i ukidanje nezakonitog rješenja te ukidanje zakonitog rješenja kojim je stranka stekla neko pravo. Za oba slučaja vrijedi isto što i za prethodna dva izvanredna pravna sredstva, razlozi za posezanje za ovim pravnim lijekom moraju biti propisani u zakonu, a rješenje će se poništiti i ukinuti ako to predloži stranka, po službenoj dužnosti ili od strane ovlaštenog državnog tijela.

Svi navedeni izvanredni pravni lijekovi imaju sličnosti. Sličnosti su te da se pokreću na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti, te da se izjavljuju iz zakonom propisanih razloga, odnosno, stranke se ne mogu koristiti ovim sredstvima ako nemaju niti jedan od propisanih razloga, neovisno o kojem je izvanrednom pravnom lijeku riječ. Svrha pravnih lijekova je da se stranke s njima služe i da pomoću njih ostvaruju svoja prava i interese.

6. POPIS LITERATURE

1. Babac, B. (1998) *Upravno postupovno pravo-odabrana poglavlja*. Osijek: Pravni fakultet u Osijeku
2. Babac, B. (2004) *Upravno pravo-odabrana poglavlja iz teorije i praxisa*. Osijek: Pravni fakultet u Osijeku
3. Barišić, I. (2016) *Izvanredni pravni lijekovi u posebnim upravnim postupcima*. Završni rad, Veleučilište Nikola Tesla u Gospiću, (pristupljeno 2.2.2021.), <https://zir.nsk.hr/islandora/object/vup:810/preview>
4. Borković, I. (1997) *Upravno pravo*. VI. izmijenjeno i dopunjeno izdanje. Zagreb: Informator
5. Britvić Vetma, B. i Pičuljan N. (2016) Pravno uređenje i glavna obilježja upravnog postupka u Republici Hrvatskoj. *Zbornik radova Veleučilišta u Šibeniku*, br. 3-4., str. 37.-51.
6. Dupelj, Ž. i Turčić Z. (2000) *Komentar Zakona o općem upravnom postupku sa sudskom praksom, primjerima, napomenama i abecednim kazalom pojmova*. Zagreb: Organizator
7. Đerđa, D. i Pičuljan, Z. (2009) Novo hrvatsko opće upravopostupovno pravo. *Zbornik Pravnog fakulteta Sveučilišta u Rijeci*, vol. 30., br. 1., str. 245.-290.
8. Đerđa, D. (2010) *Opći upravni postupak u Republici Hrvatskoj*. Zagreb: Inženjerski biro
9. Đerđa, D. (2007) Otvorena pitanja upravnog postupka u Hrvatskoj. *Zbornik Pravnog fakulteta Sveučilišta u Rijeci*, vol. 28., br. 1., str. 407.-439.
10. Leksikografski zavod Miroslav Krleža (<https://www.enciklopedija.hr/natuknica.aspx?id=50001>) [pristup: 15.1.2021.]
11. Ljubanović, B. i Bakota, B. (2008) Aktualna pitanja uređenja novog hrvatskog opće upravnog postupka. *Zbornik radova Pravnog fakulteta u Splitu*, vol. 45., br. 1., str. 67.-74.
12. Ljubanović, B. i Petrović, I. (2015) Stranka u hrvatskom upravnom postupku i upravnom sporu. *Pravni vjesnik: časopis za pravne i društvene znanosti Pravnog fakulteta Sveučilišta Josipa Juraja Strossmayera u Osijeku*, vol. 31., br. 1., str. 127.-139.

13. Medvedović, D. (1995) *Zakon o općem upravnom postupku i Zakon o upravnim sporovima s objašnjenjima i bilješkama, priložima i stvarnim kazalom*. Zagreb: Narodne novine
14. Ministarstvo pravosuđa i uprave. (<https://mpu.gov.hr/?id=13445&url=print>) [pristup: 15.1.2021.]
15. Stipić, M. i Jagić, Z. (2015) *Upravni postupak, upravni spor i temeljne značajke prekršaja*. Zagreb: Effectus studij financije i pravo
16. Šikić, M. (2012) Pravomoćnost, konačnost i izvršnost u upravnom postupku. *Zbornik Pravnog fakulteta Sveučilišta u Rijeci*, vol. 33., br. 1., str. 205.-220
17. Šikić, M. (2014) Zaštita pravne sigurnosti stranaka u upravnom postupku-pravomoćnost i legitimna očekivanja. *Zbornik Pravnog fakulteta Sveučilišta u Rijeci*, vol. 35., br. 1., str. 147.-161.
18. Turčić, Z. (2011) *Komentar Zakona o općem upravnom postupku s komentarima, priložima, sudskom praksom i abecednim kazalom pojmova*. II. dopunjeno izdanje. Zagreb: Organizator
19. Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 53/91 i 103/96).

7. PRILOZI

1. Prijedlog stranke za obnovu postupka
2. Rješenje kojim se odbacuje prijedlog za obnovu postupka
3. Rješenje kojim se odbija prijedlog za obnovu postupka
4. Rješenje kojim se dopušta obnova postupka
5. Rješenje o upravnoj stvari koja je bila predmet obnovljenog postupka
6. Rješenje o oglašavanju rješenja ništavim
7. Rješenje o poništavanju nezakonitog rješenja nakon isteka roka za žalbu
8. Rješenje o ukidanju zakonitog rješenja kojim je stranka stekla neko pravo

**86. Prijedlog stranke za obnovu postupka
(članak 124. st. 1. i 2.)**

Marko Marković
M. Gupca 7
Krapina

Policijska uprava krapinsko-zagorska
Policijska postaja Krapina
Odjel za poslove oružja

PREDMET: Oduzimanje oružja - prijedlog
za obnovu postupka

Veza: KLASA: UP/I- _____

Na temelju odredbe članka 124. stavka 1. u vezi s odredbom članka 123. stavka 2. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09), podnosim

PRIJEDLOG

za obnovu postupka dovršenog rješenjem Policijske uprave krapinsko-zagorske, klasa: UP/I- _____, urbroj: _____ od 10. siječnja 2012.

Rješenjem Policijske uprave krapinsko-zagorske, Policijske postaje Krapina, Odjela za poslove oružja, klasa: UP/I- _____, urbroj: _____ od 10. siječnja 2012., naređeno je da se Marku Markoviću oduzimaju tri lovačke puške zbog toga što je zatečen u krivolovu. To rješenje postalo je pravomoćno 2. veljače 2012.

Kao razlog obnove tvrdim da se rješenje temelji na lažnom iskazu svjedoka što se može utvrditi uvidom u presudu Općinskog suda u Krapini, broj: _____ od 22. ožujka 2012. Navedena presuda postala je pra-

vomoćna 6. travnja 2012., a meni je dostavljena 25. travnja 2012. Presudu Općinskog suda u Krapini prilažem ovom prijedlogu za obnovu postupka.

S obzirom na to da se prijedlog za obnovu postupku koji se temelji na razlogu iz članka 123. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku može pokrenuti na zahtjev stranke bez vremenskog ograničenja, predlažem da se ovaj prijedlog usvoji te da se u obnovljenom postupku poništi rješenje Policijske uprave krapinsko-zagorske, Policijske postaje Krapina, Odjela za poslove oružja, klasa: UP/I-_____, urbroj: _____ od 10. siječnja 2012., i odbije zahtjev LD "Srna" iz Krapine za donošenje rješenja o oduzimanju lovačkog oružja podnositelju ovog prijedloga.

U Krapini 2. lipnja 2012.

_____
(potpis predlagatelja)

Prilog: Presuda Općinskog suda u Krapini,
broj: _____ od 22. ožujka 2012.

87. Rješenje kojim se odbacuje prijedlog za obnovu postupka (članak 126. stavak 1.)

Republika Hrvatska
Ministarstvo unutarnjih poslova
Policajska uprava krapinsko-zagorska
Policajska postaja Krapina
Odjel za poslove oružja
KLASA: UP/I- _____
URBROJ: _____
Krapina, 10. rujna 2012.

Policajska uprava krapinsko-zagorska, Policajska postaja Krapina, Odjel za poslove oružja, na temelju odredbe članka 255. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09), rješavajući o prijedlogu Marka Markovića iz Krapine, M. Gupca 7, radi obnove postupka u predmetu oduzimanja lovačkog oružja, donosi

R J E Š E N J E

Odbacuje se prijedlog Marka Markovića za obnovu postupka dovršenog rješenjem ove Policajske uprave, klasa: UP/I- _____, urbroj: _____ od 10. siječnja 2012.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Policajske uprave krapinsko-zagorske, Policajske postaje Krapina, Odjela za poslove oružja, klasa: UP/I- _____, urbroj: _____ od 10. siječnja 2012., naređeno je da se Marku Markoviću oduzmu tri lovačke puške zbog toga što je zatečen u krivolovu.

Uvidom u spise predmeta utvrđeno je da je predlagatelju navedeno rješenje uredno dostavljeno 17. siječnja 2012. Protiv tog rješenja Marko Marković nije izjavio žalbu, pa je ono postalo pravomoćno 2. veljače 2012.

Podneskom od 25. kolovoza 2012. Marko Marković je predložio da se dopusti obnova postupka dovršenog navedenim rješenjem. Kao razlog obnove navodi da se rješenje temelji na lažnom iskazu svjedoka što se može utvrditi uvidom u presudu Općinskog suda u Krapini, broj: 146/11 od 22. ožujka 2012. Ističe da je navedena presuda postala pravomoćna 6. travnja 2012., a da je njemu dostavljena 25. travnja 2012. Predlagatelj je navedenu presudu Općinskog suda u Krapini priložio prijedlogu za obnovu postupka.

Prijedlog nije pravodoban.

Prema odredbi članka 123. stavka 2. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku, obnova postupka u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba može se pokrenuti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti bez vremenskog ograničenja ako je rješenje doneseno na temelju lažne isprave ili lažnog iskaza svjedoka ili vještaka ili je posljedica kakvog kaznenog djela.

Nadalje, prema odredbi članka 123. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku, stranka može tražiti obnovu postupka u roku od 30 dana od dana saznanja za razloge obnove ili od kada je stekla mogućnost upotrebe novih dokaza.

Nepostojanje vremenskog ograničenja za obnovu postupka iz odredbe članka 123. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku objektivne je naravi, a rok od 30 dana iz stavka 3. istoga članka subjektivan je.

U ovom slučaju predlagatelj je, kako sam tvrdi, za razlog obnove iz članka 123. stavka 2. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku saznao 25. travnja 2012. kada mu je dostavljena presuda Općinskog suda u Krapini na kojoj svoj prijedlog temelji, pa je subjektivni rok za traženje obnove postupka iz članka 123. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku istekao 25. srpnja 2012.

Prijedlog za obnovu postupka predlagatelj je predao preporučeno pošti u Krapini dana 25. kolovoza 2012., dakle nakon isteka subjektivnog roka od 30 dana od dana saznanja za razlog obnove iz članka 123. stavka 2. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku.

Stoga je na temelju odredbe članka 126. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku riješeno kao u izreci.

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Ministarstvu unutarnjih poslova, Upravi za upravne i inspeksijske poslove, Zagreb Ilica 335, u roku od 15 dana od dana dostave rješenja. Žalba se predaje Policijskoj upravi krapinsko-zagorskoj, Policijskoj postaji Krapina, neposredno ili poštom, a može se izjaviti i usmeno na zapisnik ili dostaviti elektronički na adresu elektroničke pošte: _____. Za žalbu se plaća upravna pristojba u iznosu od __ kuna po tarifnom broju __ Tarife upravnih pristojbi iz Zakona o upravnim pristojbama.

(otisak službenog pečata)

_____
(potpis službene osobe)

DOSTAVITI:

1. Marko Marković, Krapina, M. Gupca 7
2. Pismohrana, ovdje

**88. Rješenje kojim se odbija prijedlog za obnovu postupka
(članak 126. stavak 2.)**

Republika Hrvatska

Ured državne uprave u Krapinsko-zagorskoj županiji

Služba za društvene djelatnosti

Ispostava Krapina

KLASA: UP/I- _____

URBROJ: _____

Krapina, 12. studenoga 2012.

Ured državne uprave u Krapinsko-zagorskoj županiji Služba za društvene djelatnosti, Ispostava Krapina, na temelju članka 126. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09), rješavajući o prijedlogu Udruge numizmatičara "KUNA", Petrovsko, koju zastupa Josip Josić, predsjednik Udruge, radi obnove postupka u predmetu prestanka i brisanja Udruge "KUNA" iz Registra udruga Krapinsko-zagorske županije, donosi

R J E Š E N J E

Odbija se prijedlog Udruge numizmatičara "KUNA", Petrovsko, za obnovu postupka u predmetu prestanka i brisanja te udruge iz Registra udruga Krapinsko-zagorske županije, pravomoćno dovršenog rješenjem ovog Ureda, klasa: UP/I- _____, urbroj: _____ od 14. svibnja 2012.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Ureda državne uprave u Krapinsko-zagorskoj županiji, Službe za društvene djelatnosti, Ispostave u Krapini, klasa: UP/I- _____, urbroj: _____, od 14. svibnja 2012., utvrđen je prestanak i brisa-

nje Udruge numizmatičara "KUNA", Petrovsko, iz Registra udruga Krapinsko-zagorske županije.

Protiv tog rješenja Udruga numizmatičara "KUNA", Petrovsko, nije izjavila žalbu, pa je rješenje postalo pravomoćno 2. lipnja 2012. jer je Udruzi uredno dostavljeno 17. svibnja 2012.

Dana 5. listopada 1999. Udruženje numizmatičara "KUNA" podnijelo je prijedlog za obnovu postupka iz razloga određenog u članku 123. stavku 1. točki 6. Zakona o općem upravnom postupku, prema kojem će se na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti obnoviti postupak u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba u roku od tri godine od dana dostave rješenja stranci ako stranku nije zastupao zakonski zastupnik.

U prijedlogu kao bitno navodi da je u postupku koji je prethodio donošenju rješenja kojim je utvrđen prestanak i brisanje Udruge iz Registra učinjena povreda postupka zbog toga što on kao zakonski zastupnik Udruge nije sudjelovao u tom postupku te da je za rješenje saznao tek 25. rujna 2012. kada se vratio sa studijskog putovanja u inozemstvu na koje je otputovao 1. svibnja 2012. Ističe da Ivan Ivanović, koji je sudjelovao u postupku i kojem je dostavljeno rješenje, iako član Udruge, nije bio osoba ovlaštena za njezino zastupanje.

Predlaže da se postupak obnovi te da se u obnovljenom postupku poništi rješenje od 14. svibnja 2012.

Prijedlog nije osnovan.

Prema odredbi članka 126. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku, ako su uvjeti za obnovu postupka ispunjeni, nadležno tijelo ispitat će mogu li okolnosti odnosno dokazi koji se iznose kao razlog za obnovu dovesti do drukčijeg rješenja. Ako utvrdi da ne mogu, odbit će prijedlog rješenjem.

U članku 7. Statuta Udruge numizmatičara "KUNA", Petrovsko, od 17. kolovoza 2008. određeno je da Udrugu zastupaju predsjednik i tajnik. Uvidom u zapisnik sa sjednice skupštine Udruge, održane 17. kolovoza 2011., utvrđeno je da je za tajnika izabran Ivan Ivanović te je imenovani u vrijeme vođenja postupka bio i upisan u Registru udruga Krapinsko-zagorske županije kao osoba ovlaštena za zastupanje Udruge numizmatičara "KUNA", Petrovsko. Dakle, u postupku koji je prethodio donošenju rješenja o prestanku i brisanju podnositelja prijedloga iz Registra udruga sudjelovala je osoba ovlaštena za njegovo zastupanje te je, stoga, neosnovan navod istaknut

u prijedlogu za obnovu postupka da stranku u tom postupku nije zastupao zakonski zastupnik u smislu odredbe članka 123. stavka 1. točke 6. Zakona o općem upravnom postupku.

Stoga je, temeljem odredbe članka 126. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku, riješeno kao u izreci.

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Ministarstvu uprave, Zagreb, Maksimirska 63, u roku od 15 dana od dana dostave rješenja. Žalba se predaje Uredu državne uprave u Krapinsko-zagorskoj županiji, Službi za društvene djelatnosti, Ispostavi u Krapini, neposredno ili poštom, a može se izjaviti i usmeno na zapisnik ili dostaviti elektronički na adresu elektroničke pošte: _____. Za žalbu se plaća upravna pristojba u iznosu od __ kuna po tarifnom broju __ Tarife upravnih pristojbi iz Zakona o upravnim pristojbama.

(otisak službenog pečata)

_____
(potpis službene osobe)

DOSTAVITI:

1. Josip Josić, Krapina, Magistratska 20
2. Pismohrana, ovdje

**89. Rješenje kojim se dopušta obnova postupka
(članak 126. stavak 3.)**

Republika Hrvatska
Ured državne uprave u Krapinsko-zagorskoj županiji
Služba za društvene djelatnosti
Ispostava Krapina
KLASA: UP/I- _____
URBROJ: _____
Krapina, 12. studenoga 2012.

Ured državne uprave u Krapinsko-zagorskoj županijem Služba za društvene djelatnosti, Ispostava Krapina, na temelju članka 126. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09), rješavajući o prijedlogu Udruge numizmatičara "KUNA", Petrovsko, koju zastupa Josip Josić, predsjednik Udruge, radi obnove postupka u predmetu prestanka i brisanja Udruge "KUNA" iz Registra udruga Krapinsko-zagorske županije, donosi

R J E Š E N J E

I. Usvaja se prijedlog Udruge numizmatičara "KUNA", Petrovsko, za obnovu postupka u predmetu prestanka i brisanja te udruge iz Registra udruga Krapinsko-zagorske županije pravomoćno dovršenog rješenjem ovog ureda klasa: UP/I- _____, urbroj: _____ od 14. svibnja 2012.

II. Odgada se izvršenje rješenja ovog ureda klasa: UP/I- _____, urbroj: _____ od 14. svibnja 2012.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Ureda državne uprave u Krapinsko-zagorskoj županiji, Službe za društvene djelatnosti, Ispostave u Krapini, klasa: UP/I-_____, urbroj: _____, od 14. svibnja 2012., utvrđen je prestanak i brisanje Udruge numizmatičara "KUNA", Petrovsko, iz Registra udruga Krapinsko-zagorske županije.

Protiv tog rješenja Udruga numizmatičara "KUNA", Petrovsko, nije izjavila žalbu, pa je rješenje postalo pravomoćno 2. lipnja 2012. jer je Udruzi uredno dostavljeno 17. svibnja 2012.

Dana 5. listopada 1999. Udruženje numizmatičara "KUNA", koje zastupa Josip Josić, predsjednik Udruge, podnijelo je prijedlog za obnovu postupka iz razloga određenog u članku 123. stavku 1. točki 6. Zakona o općem upravnom postupku, prema kojem će se na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti obnoviti postupak u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba u roku od tri godine od dana dostave rješenja stranci ako stranku nije zastupao zakonski zastupnik.

U prijedlogu se kao bitno navodi da je u postupku koji je prethodio donošenju rješenja kojim je utvrđen prestanak i brisanje udruge iz Registra učinjena povreda postupka zbog toga što Josip Josić, predsjednik Udruge i njezin zakonski zastupnik, nije sudjelovao u tom postupku, a za rješenje je saznao tek 25. rujna 2012. kada se vratio sa studijskog putovanja u inozemstvu, na koje je oputovao 1. svibnja 2012. Ističe da Ivan Ivanović, koji je sudjelovao u postupku i kojem je dostavljeno rješenje, iako član Udruge, nije bio osoba ovlaštena za njezino zastupanje.

Predlaže da se postupak obnovi te da se u obnovljenom postupku poništi rješenje od 14. svibnja 2012.

Prijedlog je osnovan.

Prema odredbi članka 126. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku, ako nadležno tijelo ne odbaci i ne odbije prijedlog za obnovu postupka ili po službenoj dužnosti utvrdi da postoje razlozi za obnovu postupka, donijet će rješenje kojim će dopustiti obnovu postupka i odrediti u kojem će se opsegu postupak obnoviti. Rješenje kojim se dopušta obnova postupka odgađa izvršenje rješenja protiv kojeg je obnova dopuštena.

U članku 7. Statuta Udruge numizmatičara "KUNA", Petrovsko, od 17. kolovoza 2008. određeno je da Udruhu zastupa predsjednik. Uvidom u zapisnik sa sjednice skupštine Udruge održane 17. kolovoza 2011. utvrđe-

no je da je za predsjednika izabran Josip Josić te je on u vrijeme vođenja postupka kojeg se obnova traži bio i upisan u Registru udruga Krapinsko-zagorske županije kao osoba ovlaštena za zastupanje Udruge numizmatičara "KUNA", Petrovsko.

Dakle, u postupku koji je prethodio donošenju rješenja o prestanku i brisanju podnositelja prijedloga iz Registra udruga nije sudjelovala osoba ovlaštena za njegovo zastupanje te je, stoga, osnovan navod istaknut u prijedlogu za obnovu postupka da stranku u tom postupku nije zastupao zakonski zastupnik u smislu odredbe članka 123. stavka 1. točke 6. Zakona o općem upravnom postupku.

Stoga je, temeljem odredbe članka 126. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku, riješeno kao u izreci.

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Ministarstvu uprave, Zagreb, Maksimirska 63, u roku od 15 dana od dana dostave ovog rješenja. Žalba se predaje Uredu državne uprave u Krapinsko-zagorskoj županiji, Službi za društvene djelatnosti, Ispostavi u Krapini, neposredno ili poštom, a može se izjaviti i usmeno na zapisnik ili dostaviti elektronički na adresu elektroničke pošte: _____. Za žalbu se plaća upravna pristojba u iznosu od __ kuna po tarifnom broju __ Tarife upravnih pristojbi iz Zakona o upravnim pristojbama.

(otisak službenog pečata)

_____
(potpis službene osobe)

DOSTAVITI:

1. Josip Josić, Krapina, Magistratska 20
2. Registar udruga, ovdje
3. Pismohrana, ovdje

**90. Rješenje o upravnoj stvari koja je bila predmet
obnovljenog postupka (članak 127. stavak 1.)**

Republika Hrvatska
Ministarstvo unutarnjih poslova
Policajska uprava krapinsko-zagorska
Policajska postaja Zabok
KLASA: UP/I- _____
URBROJ: _____
Zabok, 25. listopada 2012.

Policajska uprava krapinsko-zagorska, Policajska postaja Zabok, na temelju odredbe članka 127. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09), u predmetu obnove postupka, radi izdavanja odobrenja za nabavu oružja Gašparu Gašpariću iz Zaboka, Školska 10, po službenoj dužnosti, donosi

R J E Š E N J E

Ostavlja se na snazi odobrenje za nabavu oružja Policajske uprave krapinsko-zagorske, Policajske postaje Zabok, klasa: UP/I- _____, urbroj: _____ od 15. siječnja 2012.

O b r a z l o ž e n j e

Policajska uprava krapinsko-zagorska, Policajska postaja Zabok, rješenjem klase: UP/I- _____, urbroj: _____, od 15. siječnja 2012., odobrila je Gašparu Gašpariću nabavu pištolja kalibra 9 mm. Istekom roka za žalbu 4. veljače 2012. navedeno rješenje o odobrenju za nabavu oružja postalo je pravomoćno.

Na temelju tog rješenja Gašpar Gašparić nabavio je pištolj marke Browning, kalibra 9 mm, te mu je za to oružje izdan oružni list.

Obnova postupka pokrenuta je po službenoj dužnosti jer je utvrđeno da je navedeno rješenje kojim je odobrenja nabava oružja izdala službena osoba koja je prema zakonu trebala biti izuzeta na temelju odredbe članka 123. stavka 1. točke 3. Zakona o općem upravnom postupku.

Naime, utvrđeno je da je Josip Josić, koji je donio rješenje kojim je Gašparu Gašpariću odobrena nabava pištolja, njegov zet, čime je bio ispunjen uvjet za njegovo izuzeće na temelju odredbe članka 24. stavka 1. točke 2. Zakona o općem upravnom postupku.

Prema odredbi članka 127. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku, nakon provedene obnove postupka nadležno tijelo donosi rješenje o upravnoj stvari koja je bila predmet obnovljenog postupka. Rješenjem donesenim u obnovljenom postupku nadležno tijelo može rješenje koje je bilo predmet obnove ostaviti na snazi ili ga zamijeniti novim rješenjem, u kojem će slučaju, s obzirom na okolnosti, prijašnje rješenje poništiti ili ukinuti.

Na podlozi činjenica utvrđenih u prijašnjem postupku i činjenica utvrđenih u obnovljenom postupku utvrđeno je da je postupak koji je prethodio izdavanju odobrenja za nabavu oružja pravilno proveden te da je odobrenje izdano u skladu s mjerodavnim odredbama Zakona o oružju (Narodne novine, br. 64/07, 146/08, 59/12).

Činjenica da je rješenje donijela osoba koja je trebala biti izuzeta sama po sebi nije bila ni od kakvog utjecaja na pravilnost i zakonitost rješenja ovog javnopravnog tijela klase: UP/I-_____, urbroj: _____, od 15. siječnja 2012.

Stoga je na temelju odredbe članka 127. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku riješeno kao u izreci.

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Ministarstvu unutarnjih poslova, Upravi za upravne i inspeksijske poslove, Zagreb Ilica 335, u roku od 15 dana od dana dostave ovog rješenja. Žalba se predaje Policijskoj upravi krapinsko-zagorskoj, Policijskoj postaji Krapina, neposredno ili poštom, a može se izjaviti i usmeno na zapisnik ili dostaviti elektronički na adresu elektroničke pošte: _____. Za žalbu se plaća upravna pristojba u iznosu od __ kuna po tarifnom broju __ Tarife upravnih pristojbi iz Zakona o upravnim pristojbama.

(otisak službenog pečata)

_____
(potpis službene osobe)

DOSTAVITI:

1. Gašpar Gašparić, Zabok, Školska 10
2. Pismohrana, ovdje

Napomena:

Ovaj ogledni primjer može s odgovarajućim drukčijim sadržajem poslužiti i za izradu rješenja kojim se prijašnje rješenje poništava ili ukida i zamjenjuje novim.

**91. Rješenje o oglašavanju rješenja ništavim
(članak 128. stavak 2.)**

Republika Hrvatska
Ministarstvo socijalne politike i mladih
KLASA: UP/I- _____
URBROJ: _____
Zagreb, 15. studenoga 2012.

Ministarstvo socijalne politike i mladih, na temelju odredbe članka 128. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09), radi određivanja zakonskog zastupnika i postavljanja skrbnika Milanu Miliću iz Krapine, Trški Vrh 5, po službenoj dužnosti donosi

R J E Š E N J E

I. Oglašava se ništavim rješenje Centra za socijalnu skrb Krapina, klasa: UP/I- _____, urbroj: _____ od 1. listopada 2012. kojim je Milan Milić, rođen 1. studenoga 1976. u Krapini, lišen poslovne sposobnosti i stavljen pod skrbništvo Ivana Ivića iz Krapine, Bregovita bb.

II. Sve radnje koje je Ivan Ivić kao skrbnik Milana Milića poduzeo od dana donošenja rješenja iz točke 1. ove izreke i svi pravni učinci tog rješenja smatraju se ništavim.

O b r a z l o ž e n j e

Ured državne uprave u Krapinsko-zagorskoj županiji, Služba za gospodarstvo i imovinsko-pravne poslove, Ispostava Krapina, podnio je Centru za socijalnu skrb Krapina prijedlog za određivanje zakonskog zastupnika Milanu Miliću radi mogućnosti njegova sudjelovanja u upravnom postupku koji se vodi kod tog ureda.

U prijedlogu je navedeno da je Milan Milić kao podnositelj zahtjeva u tom upravnom postupku osoba koja zbog svojeg zdravstvenog stanja nije sposobna sama poduzimati radnje u postupku, a nema određenog zakonskog zastupnika, pa mu je radi njegova daljnjeg sudjelovanja u tom postupku potrebno odrediti zastupnika.

U povodu tog prijedloga Centar za socijalnu skrb donio je rješenje kojim je Milana Milića lišio poslovne sposobnosti i odredio mu Ivana Ivića za skrbnika.

Rješenje Centra za socijalnu skrb Krapina, klasa: UP/I- _____, urbroj: _____ od 1. listopada 2012. ništavo je i nema pravni učinak.

Prema odredbi članka 128. stavka 1. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku, rješenje će se oglasiti ništavim ako je doneseno u stvari iz sudske nadležnosti.

Nadalje, prema odredbi članka 159. stavka 1. Obiteljskog zakona (Narodne novine, broj 116/03), sud će u izvanparničnom postupku punoljetnu osobu koja zbog duševnih smetnji ili drugih uzroka nije sposobna brinuti se o osobnim potrebama, pravima i interesima ili koja ugrožava prava i interese drugih osoba, djelomice ili potpuno lišiti poslovne sposobnosti.

Rješenje klasa: UP/I- _____, urbroj: _____ od 1. listopada 2012. Centra za socijalnu skrb Krapina, u dijelu kojim je Milan Milić lišen poslovne sposobnosti doneseno je u stvari iz sudske nadležnosti te je zbog toga ništavo cijelo to rješenje i nema pravni učinak.

Stoga je na temelju odredbe članka 128. stavka 2. u vezi s odredbom stavka 1. točke 1. istoga članka Zakona o općem upravnom postupku riješeno kao u izreci.

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom u Zagrebu u roku od 30 dana od dana dostave stranci. Tužba se predaje Upravnom sudu u Zagrebu neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom odnosno dostavlja elektronički.

(otisak službenog pečata)

_____
(potpis službene osobe)

DOSTAVITI:

1. Milan Milić
2. Ivan Ivić
3. Centar za socijalnu skrb Krapina
4. Ured državne uprave u Krapinsko-zagorskoj županiji,
Služba za gospodarstvo i imovinsko-pravne poslove,
Ispostava Krapina
5. Ured državne uprave u Krapinsko-zagorskoj županiji,
Služba za opće poslove,
Ispostava Krapina, matičar
6. Pismohrana, ovdje

Napomene:

1. Zbog razloga navedenih u stavku 1. članka 128. Zakona o općem upravnom postupku, rješenje doneseno u upravnom postupku apsolutno je ništavo. Njegovo oglašivanje ništavim deklaratornog je karaktera jer je to rješenje ništavo od trenutka donošenja, pa se može reći i da je pravno nepostojeće. No i ništavo rješenje faktično postoji sve dok ne bude oglašeno ništavim, pa dok ne bude oglašen ništavim, može faktično proizvesti pravne učinke. Ti pravni učinci smatraju se ništavim oglašivanjem ništavim samog rješenja (stavak 4. članka 128. Zakona o općem upravnom postupku).

2. Ništavo rješenje može se takvim oglasiti u svako doba, pa već i tijekom postupka o redovnim i izvanrednim pravnim lijekovima, kao i u upravnom sporu. Tako će i prema odredbi članka 115. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku drugostupanjsko tijelo u postupanju prema žalbi paziti po službenoj dužnosti na nadležnost i postojanje razloga za oglašivanje rješenja ništavim te ga poništiti, čime se poništavaju sve pravne posljedice koje je poništeno rješenje proizvelo (članak 115. stavak 5. Zakona o općem upravnom postupku). U takvom će slučaju pravni temelj za donošenje rješenja koje se oglašuje ništavim biti upravo navedena odredba članka 115. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku u vezi s nekim od razloga iz članka 126. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku, ali i drugog razloga ništavosti izričito određenog nekim drugim zakonom, dok će izvan žalbenog postupka pravni temelj za donošenje rješenja kojim se neko rješenje oglašuje ništavim biti u odredbi stavka 2. članka 128. Zakona o općem upravnom postupku.

92. Rješenje o poništavanju nezakonitog rješenja nakon isteka roka za žalbu (članak 129. stavak 2.)

Republika Hrvatska
Ministarstvo unutarnjih poslova
Uprava za upravne i
inspekcijske poslove
KLASA: UP/I- _____
URBROJ: _____
Zagreb, 31. prosinca 2012.

Ministarstvo unutarnjih poslova, Uprava za upravne i inspekcijske poslove, u povodu zahtjeva Milana Milića iz Zagreba, Šestinski vrh broj 5, u predmetu donošenja rješenja kojim je odobrena nabava lovačke puške, na temelju odredbe članka 131. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09) po službenoj dužnosti donosi

R J E Š E N J E

Poništava se rješenje Policijske uprave zagrebačke, Sektora upravnih i inspekcijskih poslova, Službe za upravne poslove, Odjela za poslove oružja, klasa: UP/I- _____, urbroj: _____, od 3. rujna 2012.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem navedenim u izreci ovog rješenja odobrena je Milanu Miliću iz Zagreba, Šestinski vrh broj 5, nabava lovačke puške kalibra 7x64. To rješenje postalo je pravomoćno 21. rujna 2012.

Podnositelj je uz zahtjev kojim je pokrenut upravni postupak u kojem je doneseno rješenje iz izreke ovog rješenja priložio dokaze o ispunjavanju općih i posebnih uvjeta iz članka 10. Zakona o oružju (Narodne novine, br. 63/07, 146/08, 59/12).

Međutim, prvostupanjsko tijelo previdjelo je da uvjerenje o zdravstvenoj sposobnosti za držanje i nošenje oružja koje je podnositelj priložio uz zahtjev nije izdano u skladu s odredbom članka 11. stavka 2. Zakona o oružju jer ne sadržava prethodno pribavljeno mišljenje izabranog liječnika primarne zdravstvene zaštite.

Rješenje Policijske uprave zagrebačke, Sektora upravnih i inspekcij-skih poslova, Službe za upravne poslove, Odjela za poslove oružja, klasa: UP/I- _____, urbroj: _____, od 3. rujna 2012. je nezakonito.

Prema odredbi članka 129. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku, nezakonito rješenje može se poništiti ili ukinuti u cijelosti ili djelomično i nakon isteka roka za žalbu. Prema odredbi stavka 2. točke 1. istoga članka Zakona o općem upravnom postupku, rješenje kojim je stranka stekla neko pravo može se poništiti ako ga je donijelo nenadležno javnopravno tijelo ili je rješenje doneseno bez zakonom propisane suglasnosti, odobrenja ili mišljenja drugog javnopravnog tijela.

Nadalje, prema odredbi članka 11. stavka 2. Zakona o oružju, uvjerenje o zdravstvenoj sposobnosti za držanje i nošenje oružja izdaju zdravstvene ustanove, trgovačka društva koja obavljaju djelatnost medicine rada i specijalisti medicine rada u privatnoj praksi koji su ovlaštteni za obavljanje takvih zdravstvenih pregleda uz prethodno pribavljeno mišljenje izabranog liječnika primarne zdravstvene zaštite.

U ovom je postupku utvrđeno da je uvjerenje o zdravstvenoj sposobnosti za držanje i nošenje oružja koje je podnositelj priložio uz zahtjev izdala zdravstvena ustanova koja je ovlaštena za obavljanje takvih zdravstvenih pregleda, ali u tom uvjerenju nedostaje prethodno pribavljeno mišljenje izabranog liječnika primarne zdravstvene zaštite.

Dakle, u ovom slučaju uvjerenje o zdravstvenoj sposobnosti izdano je bez zakonom propisanog mišljenja u smislu odredbe članka 129. stavka 2. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku, zbog čega je nezakonito i navedeno rješenje Policijske uprave zagrebačke od 3. rujna 2012. jer bez zakonitog uvjerenja o zdravstvenoj sposobnosti iz članka 11. stavka 2. Zakona o oružju zahtjev podnositelja nije trebao biti usvojen.

Stoga je na temelju odredbe članka 131. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku riješeno kao u izreci.

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom u Zagrebu u roku od 30 dana od dana dostave stranci. Tužba se predaje Upravnom sudu u Zagrebu neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom odnosno dostavlja elektronički.

(otisak službenog pečata)

(potpis službene osobe)

DOSTAVITI:

1. Milan Milić, Zagreb, Šestinski vrh broj 5
2. Policijska uprava zagrebačka,
Sektor upravnih i inspekcijskih poslova,
Služba za upravne poslove,
Odjel za poslove oružja
3. Pismohrana, ovdje

Napomene:

1. Po odredbi članka 129. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku može se poništiti ili ukinuti prvostupanjsko rješenje i nakon isteka roka za žalbu. S obzirom na to da piše "i nakon", može se po toj odredbi postupiti i prije isteka roka za žalbu.

Iz istih razloga koji su određeni za poništavanje ili ukidanje nezakonitog rješenja može se poništiti ili ukinuti i nezakonito drugostupanjsko rješenje. Taj zaključak nedvojbeno proizlazi iz odredaba članka 131. st. 1. i 4. Zakona o općem upravnom postupku. Dakle uvjeti za primjenu odredbe stavka 1. članka 129. Zakona o općem upravnom postupku jesu da je rješenje nezakonito i da je njime stranka stekla neko pravo.

Nezakonito rješenje može se poništiti u roku od dvije godine, a ukinuti u roku od jedne godine od dana dostave rješenja stranci, u kojim slučajevima rješenje mora biti u tom roku otpremljeno iz tijela koje je rješenje donijelo (članak 131. stavak 2. Zakona o općem upravnom postupku).

2. Ovaj ogleđni primjer može u istom obliku s odgovarajućim drukčijim sadržajem poslužiti i za izradu rješenja kojim se nezakonito rješenje ukida u slučaju očite povrede materijalnog propisa (članak 129. stavak 3. Zakona o općem upravnom postupku).

93. Rješenje o ukidanju zakonitog rješenja kojim je stranka stekla neko pravo (članak 130.)

Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja

KLASA: UP/I- _____

URBROJ: _____

Zagreb, 12. srpnja 2012.

Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja, u vijeću u sastavu: _____, na temelju članka 7. Zakona o državnim potporama (Narodne novine, broj 140/05 i 49/11) i članka 130. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09) u predmetu radi davanja odobrenja državnog jamstva za provedbu postupka sanacije, po službenoj dužnosti donosi

R J E Š E N J E

I. Ukida se rješenje Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja od 27. rujna 2011., klasa: UP/I- _____, urbroj: _____, objavljeno u Narodnim novinama broj _____, kojim je poduzetniku (navesti naziv i sjedište poduzetnika - trgovačkog društva) odobrena državna potpora za sanaciju u obliku državnog jamstva sadržana u Prijedlogu za odobrenje državnog jamstva za provedbu postupka sanacije u razdoblju od šest (6) mjeseci, u iznosu od _____ kuna, koja će biti korištena za kreditno zaduženje za podmirenje dospjelih tekućih troškova poslovanja tijekom provedbe razdoblja sanacije u trajanju od šest (6) mjeseci jer je sukladna Zakonu o državnim potporama.

II. Ovo rješenje objavit će se u Narodnim novinama.

O b r a z l o ž e n j e

I. Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja (dalje: Agencija) rješenjem klase: UP/I- _____, urbroj: _____ od 27. rujna 2011.,

objavljenim u Narodnim novinama broj _____, poduzetniku _____ d.d., sa sjedištem u (navesti mjesto i adresu), odobrila je državnu potporu za sanaciju u obliku državnog jamstva sadržanu u Prijedlogu za odobrenje državnog jamstva za provedbu postupka sanacije u razdoblju od šest (6) mjeseci, u iznosu od _____ kuna, koja će biti korištena za kreditno zaduženje za podmirenje dospjelih tekućih troškova poslovanja tijekom provedbe razdoblja sanacije u trajanju od šest (6) mjeseci jer je sukladna Zakonu o državnim potporama.

Ukinutim rješenjem određena je Ministarstvu pomorstva, prometa i infrastrukture obveza da ovoj agenciji dostavlja izvješća o uvjetima i namjeni korištenja kredita za koje je izdano državno jamstvo za provedbu procesa sanacije radi provedbe nadzora nad izvršenjem ovog rješenja za cijelo vrijeme trajanja razdoblja sanacije poduzetnika, svakog petnaestog u tekućem mjesecu za prethodni mjesec do kraja razdoblja procesa sanacije, odnosno do _____ 2012.

Također, Ministarstvu pomorstva, prometa i infrastrukture određena je obveza da ovoj agenciji u roku od šest (6) mjeseci od dana odobravanja državne potpore za sanaciju, odnosno najkasnije do _____ 2012., dostavi plan restrukturiranja, plan likvidacije ili pak dokaz da je zajam vraćen u cijelosti i/ili da je jamstvo isteklo.

Na temelju rješenja Agencije, Vlada Republike Hrvatske donijela je _____ 2011. odluku klase: _____, urbroj: _____ o davanju državnog jamstva u korist (navesti naziv i sjedište davatelja kredita) za kreditno zaduženje poduzetnika _____ na iznos od _____ kuna.

Iznos kredita od _____ kuna, pokriven državnim jamstvom, odnosi se na podmirivanje predujma za nabavu (navesti naziv proizvoda) i na iznos potreban za operativne troškove poduzetnika tijekom provedbe šestomjesečnog razdoblja sanacije.

Međutim, _____ 2012. Agencija je zaprimila obavijest poduzetnika u kojoj je navedeno da je njegova uprava donijela _____ 2012. odluku da se od proizvođača (navesti naziv i sjedište proizvođača) zatraži odgoda rokova isporuke proizvoda na 2015./2016. godinu umjesto planirane 2013./2014., čime bi se dogodilo i dospijeće avansnih rata odnosno predujmova u iznosu od _____ kuna za naručene proizvode, a time i potreba za daljnjim kreditnim zaduženjem u 2012. godini.

Navedena odluka uprave poduzetnika donesena je, kako navodi, nakon detaljnog izračuna vremena za sve aktivnosti koje su potrebne za osigura-

nje dugoročnog financiranja nabave navedenih proizvoda i zbog nedostatka vremena i potrebne likvidnosti za pripremu programa restrukturiranja, ali i nastavka financiranja nabave proizvoda, o čemu su se očitovali i konzultanti iz revizorskog društva (navesti naziv i sjedište revizorskog društva).

Nadalje, dana _____ 2012., na temelju odredbe članka 54. stavka 1. točke 3. Zakona o općem upravnom postupku, održana je usmena rasprava na koju je pozvan predstavnik Ministarstva pomorstva, prometa i infrastrukture i poduzetnik, koji su na toj raspravi izjavili da ostaju pri svojim navodima iz očitovanja dostavljenih Agenciji da poduzetnik neće koristiti odobrenu državnu potporu u obliku državnog jamstva za sanaciju odobrenog rješenjem ove agencije od 27. rujna 2011.

Rješenje Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja se ukida.

Prema odredbi članka 130. stavka 1. točke 2. Zakona o općem upravnom postupku, zakonito rješenje kojim je stranka stekla kakvo pravo može se ukinuti u cijelosti ili djelomično ako sadržava pridržaj ukidanja, a stranka nije ispunila obvezu iz rješenja ili je nije ispunila u roku.

U ovom slučaju poduzetniku je odobrena državna potpora u obliku državnog jamstva za provedbu postupka sanacije, pod uvjetom da poduzetnik u roku od šest mjeseci od dana odobravanja državne potpore za sanaciju, odnosno najkasnije do _____ 2012., dostavi plan restrukturiranja, plan likvidacije ili pak dokaz da je zajam vraćen u cijelosti i/ili da je jamstvo isteklo. Navedena obveza proizlazi iz točke 25. c) Odluke o državnoj potpori za sanaciju i restrukturiranje.

Rješenje od 27. rujna 2011. temelji se na odredbama članka 13. st. 1., 2. i 3. Zakona o državnim potporama, koji omogućuje odobrenje državne potpore uz navođenje posebnih uvjeta i rokova za provedbu državne potpore i Odluci o objavljivanju pravila o državnim potporama za sanaciju i restrukturiranje (Narodne novine, broj 20/07 i 119/11). Određivanje tih uvjeta u ukinutom rješenju i njihovo ispunjenje u određenim rokovima, prema stajalištu ovog tijela, po svojoj pravnoj naravi predstavljaju pridržaj ukidanja u smislu odredbe članka 130. stavka 1. točke 2. Zakona o općem upravnom postupku, a tako je u tom rješenju bilo izrijekom i određeno.

Poduzetnik je odlučio ne iskoristiti državnu potporu u određenom mu roku za sanaciju, već je zatražio odgodu korištenja odobrenih mu sredstava.

Stoga je na temelju odredbe članka 130. stavka 1. točke 2. Zakona o općem upravnom postupku odlučeno kao u izreci.

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja žalba nije dopuštena, ali se protiv njega može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom u Zagrebu u roku od 30 dana od dana dostave rješenja. Tužba se predaje Upravnom sudu u Zagrebu neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom odnosno dostavlja elektronički.

(otisak službenog pečata)

(potpis predsjednika vijeća)

DOSTAVITI:

1. Poduzetniku
2. Vladi Republike Hrvatske
3. Kreditoru
4. Proizvođaču
5. Pismohrani, ovdje

Napomena:

Ukidanje zakonitog rješenja kojim je stranka stekla kakvo pravo jer stranka nije ispunila obvezu ili je nije ispunila u roku iz rješenja koje sadržava pridržaj ukidanja novost je u upravnom postupku u Republici Hrvatskoj. Riječ je o rješenju koje u pravilu uređuje složeni pravni odnos, jer iako je stranka tim rješenjem stekla neko pravo, mora za njegovo ostvarenje ispuniti određenu obvezu. Ako tu obvezu ne ispuni ili ju ne ispuni u određenom roku, rješenje može biti ukinuto na temelju ove odredbe, ali samo ako rješenje sadržava pridržaj ukidanja. Ako rješenje kojim je stranka stekla neko pravo za ostvarenje kojeg mora ispuniti određenu obvezu izrijekom ne sadržava pridržaj ukidanja, rješenje ne može biti ukinuto pozivom na ovu odredbu.